

MÜCADELE

Haftalık Siyasi Gazete, Fiyatı: 10.000 TL. 14 Ağustos 1993 Sayı: 58

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Hayatın her alanından gerillaya güç verelim

Gerilla ülkemizin büyüyen umududur

Türk-İş-hükümet anlaş

Geleneksel senaryo oynandı ve işçiler sıtıldı

- Hükümetle Türk-İş arasındaki toplu sözleşme görüşmeleri "beklenildiği" gibi sonuçlandı. İktidar, patronlar ve burjuva basının anlaşmanın sevinen tarafı.
- Bir kez daha görüldü ki: işçiler, iktidarın, patronların ve sanayicilerin "şeytan üçgeni" den kurulmuş "kağıt yabani" taraf olmayı devam ettirecektir.
- Bu ükede yaratılan tüm değerler gerçek sahibi emekçilerdir. İşçiyile, memuruyla, köylüsü tüm emekçilerin gasp edilen emeklerini geri almak için mücadeleden başka silahları yoktur.

Bayram Meral içi sınıfını satmayı kutluyor

- Ülkemizdeki tüm gelişmeler önce politik ve pratik anlamda müdahale edilecek bir devrimci önderliği dayatmaktadır. Devrimciler tüm dikkat ve enerjilerini buna yoğunlaştırmak durumundadır. Kır gerillasını geliştirmek ve yaygınlaştırmak, bu önderlik misyonunun yerine getirecek partiyi, orduya ve cepheye ulaşmak için atılması gereken en belirleyici adımlardan biridir.
- Başta Kürdistan olmak üzere, genellai ülkemizin kadde söz sahibi yapacak potansiyel olduğunu ortaya koyuyor. Bu potansiyeli örgütlemek ordusuna dönüştürmek, ki bu giderek ülkemizin özgürleşme demektir Hayatın her alanında gerillaya güç verelim.
- Toroslarda iki Devrimci Sol gerillasının katledilmesini protesto eylemleri sürüyor. Oligarşiye, işbirlikçilerine ağı onlarca yer bombalandı, molotoflandı... Hozat bir kez daha gehitlerimiz için kepeni kapattı. Mustafa Seter için Perçek/Çalaxane'de anma düzenlendi.
- ◆ Özel Cın ordusu oligarşiye "çare" olmayacak.
- ◆ Dersim İbrahim Erdoğan Kır SDB'leri Komutanlığı'ndan Deng Şores ve Gerçek'in yalanları üzerine açıklama

Yönetenlerin yönetememe krizi

Türkiye'nin egemenleri bir "yönetememe krizi" yaşıyorlar.

"... bir devrimin olması için çoğu zaman 'altı takti sınıfın' eski biçimde yaşamak 'istememeleri' yeterli değildir; üstteki sınıflın da eski biçimde yaşamaz duruma gelmeleri gerekir;" (Lenin)

Evet, "üstteki sınıfl" yönetime zorlanıyolar. Gaz ete başlarken da bunu söylüyor, "özel timi", "profesyonel ordu", "vergileri", "zafiyetli silah". Daha kimlerin silahlandırılacağı pek belli değil, ancak görünen o ki silahlanmanın sonu yok! Düzen, silahların gölgesine "huzur ve istikrar" arıyor.

Hatır gün gazetelerinde yeni bir helikopterin, yeni bir bomba türünün, yeni ve "teröristlere karşı daha etkili" bir savaş aracının alındığını ya da alınacağını haberleri okuyor insanlar.

"Korkmayın" deniyor egemenlere, sizin güvenliğiniz için daha çok bomba, daha çok silah alacağız. Yönetememesi silahla gizlemeye çalışıyor, hiçbir masrafları kaçınılmazdır.

Gazetelerdeki bu haberlerin yanında Çiller'in "İçişlere verecek param yok" gibisinden sözleri de yer alıyor.

Aynı sayfa-larda, eksik olma-yan iki tür haber daha var; milyar-ların harcadığı, paraların yerlere saçıldığı düşün-ler ve yeni yol-suzluklar. Burju-vazı, ittifakını ve ahlaki sefa-lisinden ötüründe "Demir'in son günleri"ni yaşıyor sanki.

Devrim duru-mu için olguları saymaya devam ediyor Lenin.

"... egemen sınıfın politika-sandaki bu bu-nalm, ezilen sin-nin hoşnut-suzluk ve kur-gunlukların ortaya dökülmesini sağlayacak bir gedik açtığı zaman..."

Düğün haberlerinin, yolsuzluk haberlerinin, silah alımlarını ya da "teröristler'e ne büyük "darbe"re" verildiğini anlatan haberler arasında bu sayfa-larda pek de göze çarpmayan, göze çarpması da istenmeyen; çok zorunlu olmadıkça manşetlere çık-a-rılmayan haberler de var; caddelerinde, alanlarda ve işyerlerinde gösteriler, eylemler, dirençler...

İşçiler, memurlar ve hemen her kesimden emekçi halk, burjuva basının sayfa-larında büyük başlık-lara "ayık" görülmeye de yürükten, haykırma-kan, alkışlanma, devasa pankartlar açmaktan tutubirinden işçiler ve anaları yazılan cıvıllara işli-pir tasamaktan vazgeçmiyorlar... Bu ülkelerin en aristok-rat köktürüne sahip, en kasıtlı ve kesirli olan he-kimler bile hastanelerin, müyavenahanelerin diğ-na çıkıyor yünüyor, biraiz tecrübesizce de olsa slogan atı-yorlar.

Burjuvazi için yönetmek eskisi kadar kolay değil gerçektir. "Ne oluyor bu doktorlara?" diye sorma-lı bundan... Hadi doktorlardan geçtik, her türlü yetkili, olağanı verdikleri poliser bile ikide bir man-cal kapatıyorlar bu ülkede... Artık işçilerin, memur-ların yuruyuşlarına, gösterilerine "alışmış" görünü-yorlar. Bazen "bakin, işte demokras" diyerek sözü-ye geçiriyor. Oysa bu yalnız görünü-mü... Algılatır algılatır ama işçileri de korku kemin-yor. İşçileri halka şikayet eden Çiller'in, işçilerin gü-

cü ve tepkisi karşısında Türk-İçile, Meral'e kol kola girecek içişlerin ofkesini dindirmek istemesi bu korku-nun fadesinden başka bir şey değil. Toplumun her kesimini şu ya da bu noktada muhafilet var. Her-kesi ama herkes "önlem" lazım; işçiler, memura, köylüye, gençliğe, konsülyaya, doktora, mühendise, yazara-çüzere, herkese "sert önlemler" lazım. Krizi atlatmak gerekiyor.

Fazla zamanları olmadıkları düşünyor olsalar gerek. Halkın mücadelesini bitirmek için kendilerini bir yıl tanıyorlar; "Bu mesele bir yılda ya biter, ya da..." diyor en yetkili ağzlar.

Daha çok "önlem" lazım. Ordunun yanına yeni bir ordu daha... Daha çok dikeni tel, daha çok ma-yın, daha çok silah... daha fazla işkence, daha çok ceza; yargıtayından DGM'sine kadar hepsine "tam yol".

Amma düzün bütün bu önlemleri kendilerinin bir başka paradosuna gelip çarpıyor.

Eylül '93 ve Mart '94 düzünün paralı yaşa kocu-lulan için bir sırat köprüsü. Düzenin bekası önemi, ama yeniden seçilmek de o kadar önemli.

Bu "önlemler" için iştemek mümkün görünmü-yor. İşçilere verecek paraları yok. Ama artık vere-cek "umutları", "vaat"leri de yok.

Devam ediyor Le-nin:

"Ezilen sınıfların sıkıntılar ve gereksinimleri da-yanılmaz duruma geldiği zaman..."

Bu ülkede kims-e, Başbakan bile emekçilerin "sıkın-tılarını ve gereksinim"lerini da-yanılır duruma ol-duğunu iddia ede-bilecek durumda değil.

Bütün bu veriler ülkemizde bir dev-rimci durumu ka-rakterize ediyor. Teori de böyle söylüyor, yagadı-ğımız ortam da.

Böylesi bir ortam-da, sınıflar arasın-da bir dengeyin, görünürde de olsa, bir barış otu-mının ve istikrarı bir gelişimin hüküm sürdüğü, her şeyin yasa ve kurallara göre işlediği bir süreç ne görülmüş, ne de görülebilir. Aksine yasa yerine yasa tanımızdık geçerdi.

Egemen sınıflar bugün kuduğu yasa ve kurallı, kuduğu anda bizzat kendisi çönmektedir. Zor ve giddet tek geçerli şey olmakta, egemen sınıflar, emekçi halkı karşı adeta sürekli savaş durumunda bulunmaktadırlar.

Bu savası yaşıyoruz. Teoride söylendik, pratikte kanlanandığı gibi "sürekli bir devrimi durma"ya yaşı-yoruz.

Eskil olan ne?

Krizi hissetmek gerekir. Egemenlerin korkusunu, telagını anlamak gerekir. İşte o zaman karışmazdık gücün ne denli yazık olduğunu, en ufak bir direniş karşısında daha nasıl tasla kapıldıklarımızı görebili-riz.

Devrimci durumun bir devrime dönüşmesi, süre-cin devrimle noktalanması bir tek sözcüğe gelip düğünümün. Önderlik.

Onlar bir yandan yeni özel ordular kurmaya çalış-ıp, bir yandan -belki de çok fazla zamanlarını karmadığını tarhişel sevgisiyle- "vur patlasın çal oynasın" diye yaşamayı düşünüyorlar; emekçiler için, devrimciler için yapacak bir şey var; süre-cin, teorinin, pratiğin o tek bir sözcüklük -ÖNDER-LİK- eksikliğini tamamlamak. ●

Politikada Bu Hafta

Kaderimizi biz belirlemeliyiz

Egemen sınıflar cephesinde tarifsiz bir sevinç yaşanıyor; Türk-İçile çıkarak manşetlere vazgeçti. Tarhişel misyonunu yarıyarak çıkardığı önce gürtüldükten ardından uzlaştı.

Türk-İçile Genel Başkanı Bayram Meral uzlaşmadan sonra "İste-dimiz sonun alamadık ama ülkemiz için olumlu bir sonuç al-dık." diyor. Bu söz iki gün önce Çiller'in söylediği bir sözde çağı-ıyor. "Halkın parasını işçilere yedirmek" demiştir Çiller.

Burada burjuvazinin tarih boyunca sürdürdüğü bir demagoji, bir çarpıtma yineleniyor. Burjuvazi kendi çıkarlarını halkın, dilken çıkarlarını olararak sunuyor ve topluma bunu dayatıyor.

İşçiler için olumlu olamayır bir şeyin "ülkemi" için olumlu ol-ması mümkün değildir. Anlaşma bir tek burjuvazi için "olumlu" olmuştur. Bayram Meral'in gülmeli "ülke" burjuvazinin (çiftli-gi) bir anlam ilköldür. Bundan dolayı anlaşmayı böyle değerlendir-mektedir.

Çiller se işçileri "halk"ın içinde saymıyor. "Halkın parasını ye-dirmek" derken kastettiği patronların parasıdır. Çiller burjuvazi-nin çıkarlarını savunmaktadır.

Bugün Çikar "Halkın parasını işçilere yedirmek." der. Yarm "Memura yedirmek" denir. Bir başka seferinde "köylüye yedi-rim" demektir, ki yapılan da budur. İktidar kimsin iktidarı ol-duğu biliyor ve öyle davranıyor. Bu pazarlık kimsin adına konuş-tuğunu unutan bir tek Bayram Meral vardır.

Burjuvazinin sınıf bilincine karşı kedişi sınıf bilincini, burjuva-zinin uzlaşmazlığına karşı sınıfınzın devrimci uzlaşmazlığı, burjuvazinin kimsine karşı sınıf kimsini-z. Sınıf mücadelesinin mantığı ve gereği budur. Bunun gereği yerine getirilmediği, kazansa şansı yoktur.

Her şeyden önce sınıfın temsil hakkını işbirlikçilerin, sıri sendi-kacıların elinden almak zorunluluğu vardır. Değilsen, her tüpü söz-leşme, her direniş bir teslimiyete dönüşür. Önce üleştirme mese-lisi gündemden çıkardık. Sonra işin altınlarına endi devdi. Ve sonra ücret artışı anlamında bile bir şey edilemezsiniz anlamına imzalandı.

Toplu sözleşme ile satılan işçileri yakın bir gelecekte büyük çaplı işçi kıyımları bekliyor. Söz sırası onlarda. Ancak unutulma-lık "işçiler" üleştirilme ve işçi kıyımları karşısında Türk-İçil-yı yanlarında bulunacaklardır. Direnmek istiyorlarsa buna kendi göçlerine ve devrimci harekete güvencere, karşı sendikalar bile bağlamadan yapabileceklerdir.

Bu ülkede yaratılan her değerde işçilerin emekçilerin alimleri vardır. Yaratılan her değerin ve paranın gereği sahibi onlardır.

Burjuvazi gasp etmiş bir değerlerdir. Gasp etmeye devam et-mektedir. Oysa yaratılan ve gasp edilen bu değerler işçide de, me-mura da, köylüde de yeter.

İşçi sınıfının mücadelesi edilemiş işte gasp edilen çalınan bu değerlerin burjuvaziden geri alınmasıdır. Burjuvazi gasp et-tiklerini "zor"la yasaklamak kurumaya çalışıyor. Açptık ki emekçiler de haklarını ancak "karş" zor"u uygulamaları alabilirler.

Kuşkusuz en sıradan işçi bile bunları görüyor, hissediyor. an-çak emekçilerin yasadıklarından öğrendiğini giderek artarak ka-nallara, araçlara ihtiyacı vardır.

En sıradan işçi için bile sonuça Türk-İçil'in tavır çok şaşırtıcı değildi. Türk-İçil tarafından her an satılabilirliği hemen tüm işçi-ler biliyor ve bekliyorlar. İşte bu noktada, devrimcilerin tarhişel mis-yonunu kendini sonuhatlayacak noktadır. Bu misyon, bu kanallar ve araçları işçilere emekçilere götürmek; emekçileri bu kanallar ve araçları daha da yetkinleştirmek için örgütlemek görevi yerin getirilebildiği ölçüde hak edilebilir olacaktır.

Amma bugün devrimcilerin daha da öncelikli görevi işçileri kendi sınıf çıkarları ve kendi kaderlerinin belirlenmesi noktasında daki duyarlılıklarını kurmak; Türk-İçil'in kendilerini satacağını bi-le bile beklemek karşılığında işçileri kırtarmak olmalıdır.

Oligarşii mecvut hotsuzluzluğun genel bir direniş dönüşmesi engellemek için tehdit demagojileri kadar tüm araçları, poliste Türk-İçile kadar düzünün tüm kurumlarını kullanıyor. Devrimci-le de genel bir direniş için tüm güç ve olanakları seferber etmiş durumundadır. ●

"Yaşasın Toros Dağları direnişimiz"

DERSİM HALKI ŞEHİTLERİNE BİR KEZ DAHA SAHİP ÇIKTI

Dersim'de şehitlere sahip çıkmak, hal-kin vazgeçilmez bir gelenektir. Dersim halkı her koşulda şehitlerine sahip çıkmış, onların yüceltilmesi için çaba sarf eder.

8 Ağustos tarihinde de Devrimci Sol gerillası Mustafa Sefer ve 12'ler Dersim halkı tarafından yapılan törenlerle anıldı.

İlk olarak sabah Mustafa Sefer'in evine gidildi. Hozat, Pertek, Tunceli ve çevre köylerden gelen Dersim halkı Mustafa Sefer'in uğruna şehit düştüğü bayrağı, Devrimci Sol bayrağını onun anısına duydukları saygıyla evinin önünde dalgalandı.

Mustafa Sefer'in köyü olan Calaxane Mezrası, aynı zamanda 23 Nisan'da Devrimci Sol İbrahim Erdoğan Kır Birliği Ahmet Fazıl Özdemir Muftazesi'nden katliedilen 12 savaşçının başının şehit düştükleri yerd. Bu yüzden anmaya gelenler Mustafa Sefer'i anarak Dersim halkının 12'lerini de andılar.

12'ler için yapılan anında "12'ler Yaşayor, Devrimci Sol Savagıyor", "Yaşasın Dersim Direnişimiz" sloganları atılarak beş şehidin katliedildiği yere sarı kırkış çiçekler bırakıldı, Devrimci Sol bayrağı asıldı. Daha sonra yapılan saygı duruşuyla beraber kitle, yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında "Devrimci Sol Gerillaları Ölümsüzdür", "Toros Katliamının Hesabını Soracağız, Devrimci Sol Güçler İmzalı pankartları beraber Devrimci Sol bayrağı da taşınyoruz.

Mustafa Sefer'in mezarına yapılan konuşmaların sonra, ağıtlar yakıldı. Marşlar, türküler söylendi, halaylar çekildi. Atılan "Mustafa Yaşayor Devrimci Sol Savagıyor", "Biji Çepa Şoreğeri", "Yaşasın Toros-Dersim Direnişimiz", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş", "Halkiyüz Kazanacağız" sloganlarıyla bayrak ve pankartlar Mustafa'nın mezarına bırakıldı.

Daha sonra ellerinde Devrimci Sol bayrağıyla yürüyen kitle, 4 Mayıs 1992'de Ankara'da şehit düğün Vehbi Melek'in mezarını da ziyaret etti.

HOZAT ESNAFI: "BİZLER ŞEHİTLERİMİZİN KATLİDİLMELERİNE SEYİRCİ KALMAYACAĞIZ"

Hozat halkı, bugüne kadar oligarşinin katliamlarına karşı sesini çıkaran ve protestolarını kenpek ve kontak kapatarak gösteren bir halk. Hozat esnafının duyurlu, devrimcileri sahiplenmeleriyle günün güne artıyor.

Devrimci Sol gerillası Mustafa Sefer'in katliedilmesini protesto etmek için, cenazesinin kaldırıldığı gün Devrimci Sol'un yaptığı kenpek ve kontak kapatma eylemine yüzde yüz katılım sağlayan Hozat esnafıyla görüştük. Bize neden böyle bir eylem yaptıklarını ortak düşünceleriyle anlattılar:

Mustafa Toros'ların, Dersim'in bir şahınlıdır. O mücadelemizde hep yaşayacak.

"Özellikle son günlerde devletin yaptığı katliamlar pervasızca sürüyor. Güçgündüz herkesin gözü önünde, sağ yalamala imkamları olduğu halde insanları katlediyor. Bizler Hozat esnafı olarak bu gibi uygulamaları protesto etmek amacıyla kenpek ve kontak kapatma eylemlerini yapıyoruz.

Tabii ki bizler bu eylemlerle yetindiğimizizi söyleyemeyiz. Kenpek kapatma eylemlerini yeterince buluyoruz. Bizlerin devrimci-demokrat insanlardan istediğimiz bizi bilindirmen, öncülük etmeleridir. Her eylemden sonra polis bizi karakola çağırarak sorgulayıp, tehditler savuruyor. Ama bu demek değildir ki vazgeçeceğiz. Bizler şehitlerimizin katliedilmelerine seyirci kalmayacağız. Eylemlerimize devam edeceğiz."

PROTESTOLAR SÜRÜYOR Devrimci Sol, Katliami Lanetlemeye Devam Etti

31 Temmuz günü Sille'te katliamlar

Devrimci Sol Akdeniz Bölgesi Sorumlusu Tarık Koçulu ve Kır Geniella Birliği Komutan Yardımcısı Mustafa Sefer için Devrimci Sol'un protesto eylemleri bu hafta da devam etti. Gazetemizin Adana bürosunu arayan Devrimci Sol ve DSG eylemcilikleri üstlendi.

8 Ağustos'ta Hatay'da Tarık Koçulu ve Mustafa Sefer'in katliedilmesini protesto etmek amacıyla Etibank Gar Şubesi Devrimci Sol Güçler tarafından molotoflandı. Gazetemizi Devrimci Sol Güçler adına arayan bir kişi eylemi üstlendi.

8 Ağustos saat 7:00'de Mutlu Mahallesi'ne "Tarık-Mustafa Yoldaş Yaşayor, Devrimci Sol Savagıyor" yazılı Devrimci Sol imzalı pankart asıldı. 7 Ağustos'ta ise şehit Erikt Akday, Denizli ve Mutlu mahallelerinde Devrimci Sol imzalı aynı eylemde yazılmalar yapıldı. Gazetemizi arayan bir kişi eylemleri üstlendi.

Mersin Devrimci Sol Halk Milsileri adına arayan bir kişi ise 7 Ağustos günü saat 07:00'de Mucahitler Caddesi'ndeki

Pamukbank Şubesi'ni bombaladık. Eylemlerimizin amacı Toros dağlarında katliedilen iki yoldaşımızın ve tutsak düğün altı yoldaşımızın hesabını sormak içindir. Katliamların hesabını soracağız. Eylemlerimiz artarak sürülecektir," dedi.

7 Ağustos'ta saat 9:30'da Antep'te Ziraat Bankası ve İt Bankası Pazaryeri şubeleri ses bombası yerleştirilerek tahrip edildi. Gazetemizi Devrimci Sol Güçler adına arayan bir kişi eylemi üstlenerek amaçlarının Mersin'deki katliami protesto etmek olduğunu söyledi.

8 Ağustos'ta Kaniyurt Mahallesi'nde Devrimci Sol Güçler imzalı "Toros Dağları Şehitlerimiz Tank ve Mustafa Yoldaşlar Ölümsüzdür", "Biji Çepa Şoreğeri", "Sehiden Çepa Şoreğeri Namının", "Yaşasın Devrimci Sol", "Yaşasın Toros Dağları Direnişimiz" ve "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" yazılmaları yapıldı.

10 Ağustos'ta Hatay'da çarşıya Devrimci Sol Güçler imzalı "Toros Şehitleri Ölümsüzdür" yazılı pankart asıldı.

10 Ağustos günü Hatay'da Çarşı merkezine "Toros Şehitleri Ölümsüzdür" yazılı ve Devrimci Sol Güçler imzalı bir pankart asıldı.

Aynıca aynı günlerde Hatay'nın Samandağ ve Harbiye ilçelerinde katliami protesto eden yazılmalar yapıldı, pankartlar asıldı.

11 Ağustos günü, saat 7:30'da Mutlu Mahallesi mezarlığı duvarına "Şehiden Çepa Şoreğeri Namının" yazılı ve Devrimci Sol imzalı bombalı pankart asıldı. Aynı gün geçen yıl Esma Polat'ın şehit düştüğü Selçuk Apartmanı'na Devrimci Sol tarafından "Selam Olun Ali Tarık Koçulu, Mustafa Sefer Yoldaşlara. Selam Olun Devrimci Sol Savagılarına Bin Selam" yazılı bombalı pankart asıldı.

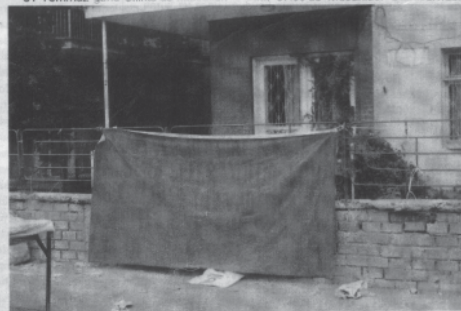
Gazetemizi aynı gün Devrimci Sol adına arayan bir kişi eylemleri üstlendi.

Ayrıca 11 Ağustos 1993 tarihinde Yamaç Mahallesi'nde "Toros Dağları Gerillaları Ölümsüzdür", Akkapi Mahallesi'nde de "Tarık-Mustafa Yaşayor, Devrimci Sol Savagıyor-Devrimci Sol Güçler" imzalı yazılmalar yapıldı ve Devrimci Sol Güçler imzalı "Tarık Koçulu Yaşayor, Devrimci Sol Savagıyor" yazılı pankart asıldı.

Yine Hatay'nın Samandağ ve Harbiye ilçelerinde katliami protesto eden yazılmalar yapıldı, pankartlar asıldı.

12 Ağustos sabahı Adana Emek Mahallesi'ne "Tarık Koçulu, Mustafa Sefer Yaşayor, Devrimci Sol Savagıyor", Dumlupınar Mahallesi dolmuş durağına da "Geniella Vuruyor, Halikar Kurtuluyor" yazan bombalı pankartların asılmasını, Devrimci Sol adına gazetemizin Adana bürosunu arayan bir kişi üstlendi.

Ceyhan'da ise, 11 Ağustos günü Sümerbank mağazasına "Devrimci Sol Gerillaları Ölümsüzdür", Sepici Caddesi'ne ise "Şehitlerimiz Yaşayor Devrimci Sol Savagıyor" yazılı bomba süsü verimlik pankartlar asıldı. ☺

"Sen hep hareket ve bizler için vardın. Güvenin bizler ve hareketli. Hazırlan o güne gülümseyen gözlerinle..."

Şimdi Toroslar yeni gerillalar bekliyor

Her Dönem Yüreğinde Isyan Olanları Kucakladı Toroslar
"Hakkımızda devlet vermiş ferman

ni
Ferman padişahın dağlar bizimdir"

Osmanlı'nın Türkmenlerin direnişini bastırmak için yolladığı orduya karşı çıkan Dadaloğlu daha 19 yüzyılda sığınmış. Toros dağlarına

Türkmenlerin özgürlüğe bağlılığı ve yerlelik yaşama karşı çıkışları nedeniyle karşı karşıya geldikleri Osmanlı, ordusuna karşı sürdürülen direnişte Dadaloğlu'nun ve şifirlerinin ayrı bir yeri, vardır Isyan geleneğini haykırı. Dağlar bizimdir derken

Çukurova'da ağaların zulmüne ve köylünün ezilmesine karşı çıkan İnce Memed de Toroslar'ın kucagina aldığı yiğitlerdendir. Adalet ve Çukurova'nı, yoksul köylüsünün umudunu temen eden İnce Memed Toroslar'da bir efşaneydi Toroslar günler ce aylarca sakladı İnce Memed'i Çukurovalılar yıllarca adını andılar Onun ismi konuldu, bebeler Türkleri yakıldı direnişlerine kavgaısına sevdayna

İnce Memed'in sonra onun yalnızca bir efşane olduğu ve artık Toroslar'da isyana yer olmadığı söylenildi, yıllarca... Ama aradan geçen yıllar umudun soyunun tükenmediğini gösterdi dosta düğmana...

Toroslar tankır bu... Nice yiğiller, gerillalar yaşadı bu dağlarda. Nice düzene bağladırmsı

Toros dağlarındaki gerillalar, devrimci hareketin ülkenin dört bir yanında dalgalandığı bayrağı, bayrağımızı onurla taşıyorlar bugün. Yiireklerinde kavgaya olan inançları ve umutlarıyla...

insanları kucak açtı, onları barındırdı Toroslar

Cumta sonrası depolitizasyon, pasifikasyon ve ilişkilerde çekingenlik şehirlerde çok daha ağır basarken, kırlerde bunların etkileri daha az hissedildi. Ülkenin birçok yerinde olduğu gibi Toroslar'da da bunu gördük

12 Eylül faşizminin ortalgı kasıp kavurduğu yıllarda birçok devrimci teslimiyet yerine dağları seçti. Dağlara sığındı Toroslar da devrimciler kucak açtı, onları barındırdı. o dönem (80-85) pek çok siyasi hareketin insanlar bu dağlarda doladı. ba-

ındı.

Bugün de, gerilla mücadelesinde önemli bir mevzi Toros dağları. Yıllar sonra tekrar devrimciler, gerillalar dolaşıyor bu dağlarda. Bu kez tek tek, düzensiz değil. Daha iradi,

daha örgütlü

Toros dağlarındaki gerillalar, devrimci hareketin ülkenin dört bir yanında dalgalandığı bayrağı, bayrağımızı onurla taşıyorlar bugün. Yürelerinde kavgaya olan inançları ve umutlarıyla...

"De"....? hareket halkların kurtuluş savaşını sürdürmek ve devrim

yürüyüşünü güçlendirmek için Toroslar'da.

Şimdi Çukurova'nın yoksul emekçilerinin düzene olan öfkesiyle dağlardaki gerillanın yüreğindeki sinir kınımlarını birleştirmek gerekiyor.

Şimdi, Adana'nın, Mersin'in, Antep'in Antakya'nın varoluşunun, İmam işçilerinin, Turbo-Toros direnişçilerinin yükselen sesini dağların sesleriyle birleştirmek gerekiyor.

Ve şimdi Toroslar daha fazla umut ve daha atılın bir kavgaya için yeni gerillalar, yeni savaşçılar bekliyor.

DAĞLARI BEKLETMEYELİM! O

"Olay açık biçimde iki insanın katliamıdır"

Toroslar'da yakalanan Cumhur Bircan, Oğuzhan Durnuş, Ahmet Yılmaz, Ümit Zaim, Erol Karabıyık ve Mesut Koçak'ın avukatı Mustafa Ocalan, kamuoyuna yaptığı 11 Ağustos tarihli açıklamada, basının ve devletin bildirdiği gibi bir çatışma olmadığını, müvekkillerinin işkence görüldüğünü belirtiyor. Açıklama şu şekildedir:

"Basına ve kamuoyuna,

31 Temmuz 1993 tarihinde İçel ili Silifke ilçesinde 2 Devrimci Solcunun ölümü ve 6 kişinin sağ yakalanarak, tutulmaları olayı ile ilgili olarak günlük basında yer alan bilgi ve jandarmaya ve savcılık açıklamalarına,

Bu kişilerin çevrelerini ihbar ederek kuşatıldığı, çıkarıldığı 1 kişin olduğu, diğer kişilerin ise, halk tarafından iç edildiği haberleri, açıklamaları yer almakla, yakalanan kişilerde, 1 adet MP 5, bir adet Kalashnikov tüfek, bir adet tabanca yakalandığı bilgileri basına verilmiştir.

Sevki Edilimleri Malatya Cezaevi'nde, müvekkillerim ile yaptığım görüşmede, haklarında iddia ve basında çıkan bilgiler hakkında bilgi verdim, ancak bugüne kadar çıkan haberlerde doğruluk payının çok az olduğunu olayı yaşanan insanları tarafından öğrendim. Olayı gelişimi aşağıdaki gibidir.

Bulundukları yerin kuşatıldığı, jandarmaların ayak seslerini duyabildikleri, o anda dışarda bulunan Tarık Koçoğlu ve Mustafa Sefer'in, konuşmak için yanlarından ayrılması olduklarını, ancak aralarında fazla mesafe bulunmadıklarını ve ilerlerinde silah da bulunmadığını,

silah seslerini duyunca, hemen dışarı çıktıklarını, dışarıya çıktıklarında, Mustafa Sefer'in boyundan ve elinden yaralanmış olduğunu, ancak halen sağ olduğunu, Tarık Koçoğlu'nun ise orada görmediklerini, kaçmış olabileceğini düşündüklerini anlatmışlardır.

Kendileri dışarı çıktıkları sonra, herkeşin yeri yatırdığını, kimlik kontrolü yapıldığını, bu anda kendilerinin yaralı olarak dışarıya Mustafa Sefer ile ilgilenmesini istediklerini ancak kimsenin ilgilenmediğini, gene dışarı çıktıkları sonra, orada bulunan Uzman Çavuş ile jandarma eri arasında "Ben sana ayıgından vur dedim mi? Neden böyle vurdun şimdi, başımıza bela sardın." şeklindeki konuşmaya tanık olduklarını, daha sonra yapılan aramada elde geçen Kaleşnikov tüfele, uzman çavuşu 5-6 el havaya atettiğini, gene Mustafa Sefer'i vurmuş ol jandarmaya erinin silahıyla da Seferi atettiğini, daha sonra Kaleşnikov tüfele, Mustafa Sefer'in üzerine bırakarak çatışma görüntüsü verdiğini, hemen arından olay yerinde bulunan sivil insanlara çatışma çıktığını dair isimli, imzalı tutanak imzalatıldıklarını gördüklerini ve duyduklarını anlatmışlardır.

Bir süre sonra kaçan Tarık Koçoğlu'nun da yakalandığını, olay yerine gelen Özel Tim görevlileri tarafından bir direğe bağlanarak, görevlilerin halkı tahrik ederek, Tarık Koçoğlu'nun taslamalarını istediklerini, jandarmalar Koçoğlu'nun ise, Devrimci Solcu olduğunu, halka zarar vermiye hiçbir zaman çalışmadığını, kendisini jandarmaların yerine halkın ölümünü istediğini bağıracak

söylediğini, daha sonra kendilerinin jandarmaya insanı bindirerek götürüldüklerini, yolda silah sesi duyduklarında, görevlilerin "İşte Tank da oldu" dediklerini anlatmışlardır.

Müvekkillerin anlatımları doğrultusunda, hemen jandarma karakolunda özel tim görevlilerinin işkenceye başladıkları, aynı günün akşamı, Mersin il Jandarma Komutanlığı'na getirildiklerini, ardından Mersin Emniyet Müdürlüğü'ne getirilerek işkenceye devam edildiğini hastaneye Çukurova'dan dışarı çıkardıkları anlatmışlardır, gene Tarık ve Mustafa'nın Silifke Devlet Hastanesi'ne kaldırıldıktan sonra, ilgilenilmeyerek, ölüme terk edildiklerini kendilerinin işkenceyi geçen 4 günün sonunda Silifke'ye gene getirildiklerini, Adli Tıp ya da hastaneye sevk yapılmadığını, savcılık sorgusu alınmadığını derdest mahkemeye çıkarılarak tutuklandıklarını anlatmışlardır.

Müvekkillerden Cumhur Bircan'ın ağır biçimde işkence görmesi sonucu, şu anda beklemekte olduğu meydana gelen arız yüzünden yürüyemediği, gene diğer müvekkillerinin yüz ve vücudlarında açık ve net biçimde işkence izlerinin halen bulunduğu tarafından görüldüğünü, Kendilen de Malatya Cezaevi doktoruna, muayene olduklarını, izleri saptaadıklarını, suç duyurusunda bulunulduklarını beyan etmişlerdir.

Olayın canlı tanıklarının anlatımların göstermekte olduğu olay bir çatışma yoktur.

Her açık biçimde iki insanın katliamından başka bir şey değildir. Bu konu ile ilgili olarak kamuoyunu ilgili cemaat, yargı organı savcılığı da görevini yaparak, sorumlulu katliam hakkında gerçek yasal soruşturma ve işlemleri yapmaya, bu konuda olayın canlı tanıkların tutululmasını tanıklarına bağlamaya çağırıyorum."

Yarattıkları güzelliklerle YAŞIYORLAR

Tarık KOÇOĞLU

**Tarık Koçoğlu'nun Avukatı
Fahri Doğan:
"ONA ÖLÜM YOK"**

Tarık'la tanıştığımızda Devrimci Sol Ana Davası'nda idam istemyle yargılanıyordu. Ben daha तो bir avukatım. Adana'dan durumları için geldiğimde cezaevine mutlaka gider ve uzun sohbetler ederdim. Dostluğumuz böylece gelişti.

Uzun süren cezaevi yaşamı onda yitilmiş değildi, mücadelesinin artmasını neden olmuştur. Tutsak kaldığı süre içinde sürekli dirençlerinin yanında olması ve uzun direnişler yaşamaya onun fiziki olarak yetiyordu. Bu rağmen yüreğinden ve beyininde bu yıpranmanın zerrisi yoktu. Akıne süreli gelişen devrimci bilinci ve yüreğile bu zorlu mücadele yıllarından kayıpsız çıktı.

Tahliye olduktan sonra devrimci yaşamı devam etti. Pek çok devrimci gibi cezaevi anılarıyla yaşamak, sağda solda aşkım keserek mücadeleyi kapkırıyla yapmak ona göre değildi. O direnişlerinin anlattıkları bile, utangaç, mütevazı ve görevi yapmanın doğallığı içerisindeydi. Adana'daki son gözaltısından 15 gün açık grev yaptı ve tüm işkencelere rağmen ifade vermedi. Adana siyasi polisi bu yüzden ona karşı çok öfkeliydi. Gözaltısına alınırken polisi, "Tarık'ı bu defa sağ yalayamayız" diyerek yenilgilerini açığa vuruyordu.

Tarık yüreği sevgile dolu, halkı için mücadele eden ve bu uğurda ölümü göze alan biriydi. Tahliyesinden sonra Çukurova'da bulunduğ üç yılda çok farklı siyasi anlayışların bile sevgi ve saygısını kazanmıştı. Onun ölümüne ben can dostumu, emekçi Türkiye halkları da yığıt bir devrimci kaybettik. Onu mezarına yerleştirirken bu büyük kayıp düşünüyordum. Ancak yerine binlerce, onbinlerce insan yetiştireceğini bildiğim için biraz rahatladım. Yaşamı, anısı ve mücadelesi önünde saygıyla eğiliyor ve "Ona Ölüm Yok" diyoruz.

**Mustafa Sefer'in avukatı
Murat Demir:
"DERİSİM DAĞLARINA
ÖZLEMİ YARDI"**

Mustafa ile ilk kez Nevşehir E Tipi Cezaevi'nde tanıştım. Cezaevinde temsili idi. Davasına da ben giriyordum. Kendisi durumlarına gidiyordum. Çünkü bizim katliamdağımız durumlarında birinde slogan attığı için mahkeme heyeti celp çakıyordu.

Cezaevinde, görüşmeye gittiğimde, hukuki sorunları halletti bitirir, uzun uzun sohbet ederdim. Lafı döndürölüp ne zaman çıkacağına getirdim. Sorusunun altında yatan sırada, evine dönmek için acele eden bir tutuklunun merakı değil, dağlara, kavgağa, kavgağın kucaklarına bir

an önce kavuşabilmenin merakıydı.

Dağlara, Derisim dağlarına olan tutku-su zaten herkesin bildiği ve artık espiri konusu olan bir tutkuydu. Bir keresinde çok ciddi bir konu üzerine sohbet ediyorduk. Birden ayağa kalktı. Ve "Ben onu bilmem, ben Derisim dağlarına gideceğim." dedi. Önce şaşırım. Fakat onu daha yakından tanıyınca, duygularını daha iyi anladım. Hemen her sohbetle dağlara olan özlemi ve sevdasını anlatır, "Ben Derisim dağlarımıza, kurlarda savagımlıyım." diye eklemeyi de unutmazdı.

Özellikle devrimci hareketteki darbe olayına karşı Nevşehir Cezaevi temsilcisi olarak net tavır aldı. Teneeddütsüz darbeyi ve darbeleri lanetledi. "Bunun çözümü savaşta, savagı yüzünden. O yüzden ben acele dağlara gittim." demişti bir gün. Ve sözünü tuttu.

17 Şubat'ta Nevşehir Cezaevi'nden firar eden devrimciler arasında onun adını da duyduğumda "şimdi hula dağlara doğru gidiyordur" diye düşündüm. Sözünü tuttu. Şehit düştüğünde yine kavgağın içinde, yine özlemişi çektiği dağlardaydı.

Mustafa ile çalışan bir yoldaş anlatıyor:

"O TOROSLARIN BİR ŞAHİNİ Dİ"

Onda ilk dikkatimi çeken mütevazı davranışlarıyla birlikte sıcaklığıydı. İdi. Bana hep Toroslar'ı soruyordu. Havasını, suyunu, iklimi...

Onunla Toroslara ilk yolculuğumuzda sanki yeniden doğmuş, karış karış işleyecek gücümüzün planlarını yapıyordu. Köyde, gittikçen evde mütevazı davranışları, sorunları ahenk içinde ağızla ifade etmesi, anlatılınca insanların otlarıyla yaklaşımlarının farklılaşmaya başladığını görmesi insan ilişkilerinin de geliştiğini olduğunu gösteriyordu.

Sabahleyin yola koyulduğumuzda dağlara yürümekten onun için bir doğallık olduğunu her halyle görüyordum. Bir çok Derisim dağlarına burayı karıştırdılar. Her şeyi devrim ve hareketin bütünselliği açısından değerlendiriyordu. Ona da gördüğüm en belirgin özelliklerinden biri de genç yaşında rağmen yattırma sağdırdı, onun işsel halle geçmişi devrimci yaşamı.

Ortaodduğu giden gün içerisinde en geniş olmasının getirdiği insan ilişkileri kendine karşı ilgi ve sevgi göstermesini yüreklerinde taşıttı tebessümü biraz kahkaha ile yığararak anlatırdı.

İnsanları tanıma, yoldaşlarını sahiplenmesi övüğe değdi. Yoldaşlarına güven yanına, hainler konuşsa gelince kaplarını kapatırmaya başlar. Darbeci iherin çetnesinin tüm çirpinçlarına rağmen kavgağı yükseltmek hareketi Türkiye halklarının kurtuluşu olmasına devam edeceğini anladı, insanlarımızın savagım istemeyi yanına yönetici olmaya da atması, bunu da somut pratikte göstermesini gerektikçen söyledi. Toroslara kendilerinin çıkmasını önemli olmalarını, yönen insanlarının da çor-bada tuz olmasını önemini anlatırdı.

O mücadelesinin hem öğretmeni, hem de öğrencisiydi. Yaklaşık 5 ayda onunla satırına sürgünce birçok güzel, zellik, değer paylaştım. O davranışları

kararlılığı devrimci yaşamı ile savagı-ğın bütünleşen, ailenizin güzel ve yığıt evlatlarından biriydi. Braktığı anıları mücadelede yaşamak bizler için bir görev, tarihi bir sorumluluk olacaktır.

Toroslara atılan tohumlar mücadele-mizle birlikte büyüyüp filizlenecek, "Bay-rağımız Ülkenin Her Lafında Dalgalanacak" jiarının ifadesi olacaktır. Rahat uyu Mustafa Yoldaş.

Tarık'la birlikte çalışan üç yoldaş anlatıyor:

**GÜLMESEYEN GÖZLERİNİLE
TOROSLARI KUCAKLIYORUZ**

"Devrimciğin bir yaşam biçimi, bir öze-ri, halkını sevmek olduğunun senin davranışlarında görmek mümkündür. Bir gün bile kendine zaman ayırmadın. Hep hareket ve bizler için var oldun, hiç karış-gırmadın seni. Güvenin bizlerdik, güvenin hareketti. Gözlerindeki keskin onur, mücadele hışı bizi ziere kalmı.

Bu mirası kıskançlıkla konuşmak, yan-larına taşımak seni mutlu edecek. Toroslar İnce Memed'in müjdeliyi. Toroslar kavgağın bir parçası yin. Seninle kucaklaşacak Karadeniz, Derisim, Toros dağları kavgağı. Seninle kucaklayacak işçiler, emekçiler, öğrenciler demokrasi, özgürlük ve sosyalizm mücadeleleri. Sen rahat uyu.

Seninle tanıştığım 5 ayı dolu dolu görüyorum. Her anı bir başka güzel, bir başka değerli benim için. Bundan sonra da öğretmenim ve rehberim olacağım. Sanki Akdeniz'in ülkesine bakan gülümseyen gözlerisin. Yine huzurları o güne GÜLMESEYEN GÖZLERİNİLE..."

**SEVİDALANAN DAĞLAR
BİR GÜN BAYRAĞIMIZI DİKECEĞİZ**

"16-17 Nisan'da Sinan yoldaşın şehit düştüğünü öğrendiğimde kendisini bekleyen sorumlulukları omuzlamaya başladım. Şehitlere verilecek en iyi söz mücadeleye demektir. Kimse ona görev vermemişti. O herkeşle yaşamıyla sahiplen-men, verilen görevi yapmak demek ol-madığını düşünürdü. Sorumluluk ve sahiplenme bilinci onu demokratik mücadeleden Akdeniz Bölge Sorumluluğuna yükseltti. Kafasından var olan tek düşünce mücadeleyi nasıl örgütleyeceğimiz, neleri nasıl yapacağımız idi.

Olumsuzlukları eleştirirdi ama olum-suzluklar ve yetersizlikler onun için hiçbir zaman engel olmadı. Başarıya koşulan-ıydı. Bir kazagı kırık çarş, sökmə sabrına, insadan sahipti. "Asla adam ol-maz" denen insanları onun emyleme ha-reket insanı oldu. Ağır sözlüydü. Gü-düğünüden açıkça söylemeyeceği tanır-dı. Yeni insanlara güveni, onları yetistire-mek için özel çaba harcardı.

En büyük hedefi: Toroslar'a, merke-leketin dağlarına yerleşimlerini çikart-maktı. Hayali, bir gün o dağların İnce Me-med'i olacaktı. Bunun için yandı tuttu. Her şey dağlar için der, her şey peşile-ralara lazımlı olur gözüyle bakardı. Gerilla ol-mak onun için göt bir düğ değildi. Ya-garını ona süre biyimpirdim.

Bu büyük isteklerinden bir par-tinin ku-rulduğu gün verabilmeli. "O gün sar-malız her tarafı. İnsanlar nereye başını

Mustafa SEFER

çevire bayrağımızı görmeli." derdi.

Toroslar'ın İnce Memed'i, sen arka araya mücadeleyi terk edenlerin, darbeleri, oportünistlerin ve düğmanın saldırdığı bir süreçte insanın, onurun, halka bağlılığın ve cesaretin, hareketi sahiplen-menin en güzel örneklerini biraktın bize. Tıpkı o çok sevgili Hasan, Sinan, Nya-zı yoldaşların gibi. Onlar gibi şehit düğ-mek isterdim.

Toroslar'ın İnce Memed'i Tarık yol-da, sevdalandığın dağlarına bir gün mutlaka bayrağımızı dıkeceğiz."

MUSTAFA SEFERİN AİLESİNİN

ANLATIMLARI

Ağabey: Mustafa cesur, atılan bir ruha sahipti. Onun savagı ruhu çocuk-luğundan kaymaklıyordu. Mustafa istese-yeydi rahat, lüks bir hayat içine yaşamı imkanı vardı. Onu yurtdışına göndermek istiyorduk. O Türkiye'yi bırakıp gitmek namussuzluktu derdi. Her zaman devrimciği, kavgağı sekti.

Mustafa'yı an son Nevşehir Ceza-evi'ndeyken görüşme gittiğimde gör-müş-tüm. O zaman kendisinde anlamadığım çoklu ve heyecan vardı. Bir şeyler ol-duğunu hissetmiştim. Konuşmadıkça her özgürlükten bahsedirdi. Zaman kısa bir süre sonra farı haberini almıştım. Ben kardeşime gurur duyuyordum. Çok istedi-ğim gibi çatışarak şehit düğdü. O hakı da-vası, yoldaşları uğruna şehit düğdü. Onunla gurur duyuyordum.

Babası: Benim için sizler birer Mustafasınız. Mustafa halkı ve davası için şehit düğdü. Öğümla gurur duyuyordum, bu-gün öğülm şehit oldu ama ben öğülm kaybetmedim kazandım. 20 yıl önce Ma-hir yoldaş da "Devrimin yolu sarp, dolan-ba-çı ve engelbeli" demisdi. Savagı bu, çok şehit de veriniz, zafere de kazanınız. Öğülm onuru, mücadeleye doğru kısa bir ya-gam sürdü, öğümla hep gurur duydum, şimdide gurur duyuyorum.

Tarık'ın Kardeşi Yahya Koçoğlu:

"Tarık ile çok kısa bir birlikteliğim ol-du. Kendisi yaşamı boyunca çok disiplinli ve kurallı biriydi. O böyle bir yaşamı ter-cihi etti. Ben henüz 12 yaşındayken, Ta-rık 18 yaşındaydı ve küçük yaşta ceza-evine girdi. Onu ancak görüşlerde ve mahkemelerde görebildim. Ve tanıyabili-ruz. Kendi 18 yaşında Devrimi Solcu ol-du, 32 yaşında da Devrimi Solcu olarak öldü. Tarık'ın bize olduğu kadar Devrimci Sol örgütüne de ait olduğuna inanıyo-rum. Abimin bir öğretici olduğuna biliyo-rum. Her şeyi arkadaşlarının kendisini sahiplenmesinden anladım ve duy-dum. Kardeşimin üzerinde kurşun yarısı çok. Kardeşim bilerek öldürüldü. Bu bir suç-tur."

"Olayı gece 11 sıralarında duyduk. Tapırdığımız kin ve öfkayı anlatmaya gerek duymuyoruz. Yıllardır omuz-omuz mücadele ettiğin can yoldaşım, mücadele arkadaşım düğününü öldürmeye çalışıyor. O anki duyguların anlatmak için kelime bulamıyorum. Ve işte o an demir parmaklıklara, kalın duvarlara ve demir kapılara dair neler düşündüğümü de, bir şey yapamamam verdiğim acıyı hissediyorum."

Zeynep'e gelen onlarca mektuptan bir tanesini. Her satırı dünyalar kadar güzel, cıvırcı, öfke, karıyık, sevinç, elem ve tüm güzelliklerini haykaran mektuplar. O gece insanlarımızın çabası görülmeye değerdi. Örgütü-örgütüsü, kişisel bütün olanaklarını, imkanlarını sunan, bir şeyler yapmak için çırpınanlar, hastane kapısından bir türlü ayrılmayanlar...

ÖZGÜR-DE'ler ve Halkın Hukuk Bürosu avukatları da idarenin engelinin aşıp o gece 23.00'te Sağlıkçılar Cezaevindeki tutsaklara ulaşıyorlardı. Cezaevine kan grubunu tespit için gerekli ilaçlar sokuldu. Ve kan grubunu bilmeyenlerin grubunu tespit etmek için basit düzenekler kuruldu. 120 tutsak içerisinde sadece 2 arkadaşın kan grubu AB RH(-) çıktı. Biri de yukarıdaki mektubun sahibi Ayşe Sultan Yazıcıydı. Kısa bir süre önce 1. Şube'nin karanlık hücrelerinde ağır işkencelere maruz kalmış, düğününü karşısına da baş emmiş, açlık grevleriyle direnmişti. Yaşadıklarının açıklığı bozmasına ve henüz toparlanmamış olmasına rağmen 2 ünite kan veriyordu.

Herkes ehliliğiyle kan arıyordu. O akşam gazetemizin telefonları 19.00'dan gece 03.00'e kadar bir konu için gıcık: Acele kan arıyor. Başka bir konu için: büroyu arayanlardan da hemen kan grubu soruluyordu. Bu sefer onlar da kan aramaya başlayıyorlardı. Elden elde, kulaktan kuldaşın arandığını duyan herkes avar kan arama merkezine dönüştü. Karanlık, izmi'e kadar haber ulaştı.

Mahalleler olayı duyuramaz bir araya geliyorlar, herkes birbirine soruyor "kan grubun ne?" diye. Kan grubunu bilmeyenler minbüzler tutarak hastaneye geliyorlar. Küçükarmutlu'dan, Esenler'den, Gazi Mahallesi'nden ve daha bir-

Darbeci **çetenin saldırısı çalışanlarımızın** sahiplenilmesiyle **yanıtlandı**

"Biz bir aileyiz"

çok mahalleden insanlar hastanenin önünde. 15-20 kişilik, 30 kişilik gruplar halinde kan gruplarını öğrenmek için Kızılay Kan Merkezine, özel polikliniklere gidiyor. İlk aralarda bir kişinin kan bile tutmadı. Sonra kan merkezlerine giden gruplardan 1-2 kişi çıktı.

O kargaya içerisinde ilk kan STP'den geldi. Parti üyelerinin listesini taramışlar, ancak kimsenin grubu tutmamış. Bir kan merkezinde bulmuşlar niyayet. Kan geldiğinde hastane önünde bekleyen kalabalık sevinçle dalgalandı. Hastane önünde kuşağına bebekleri analar, tekerlekli sandalyesinde sakatlar, gençler, yaşlılar artık daha bir rahatlamış olarak beklemeye sürüyorlardı.

O gün Ergülün mahkemesine katılan yazı bir ana üzerinde Uğur ve Şengül'ün "Biz Tüketeceğiz" yazılı tişörtüyle evinde dinlenenler, mahallelere kan arandığını da haber geliyor. Anamız arandığını duyar duymaz tişörtü çıkartmadan hastaneye koşuyor. Günün yorgunluğuna aldırmadan, saatlerce tişörtüyle hastane önünde bekliyor.

Ancak hareketlik yalnızca hastane önünde değildi.

Cumhuriyet gazetesinde çalışan bir

muhbir bütün gazeteyi tanyor. Kimsenin grubu tutmuyor. Bu sefer bütün gazetelerin kan merkezlerini, diğer gazetelerin istihbarat servislerini telefona tek tek arıyor. Nihayet Çapa Kan Merkezinde o gece nöbetçi olan bir hemşire buluyor. Hürriyet gazetesinde çalışan bir muhabir arkadaş da gazetenin tüm personel listesini tanyor. Kan grubu AB RH (-) olan dört kişi oluyor. Bunlardan birisi de meşhur polis muhabiri Emin Demirel. Geçiyor onun, diğer 3 kişiyi konuşuyor. İkisi kabul ediyor. Ancak o ana kadar 8 ünite kan bulunmuş olduğundan alınmasına gerek kalmıyor.

SAĞLIK-SEN'i bir memurun akında kan grubu tutan bir tanıdığını buluyor. Ancak çok kısa bir süre önce karısına bile kan vermemiş. Uzun süre tereddüt ettikten sonra gansını denemeye karar veriyor ve konuşuyor. Olayı ve kan ihtiyacının aciliyetini anlatıyor. Karısına dahi kan vermemeyi adan ikna olmuş ve Zeynep'e kan vermesi kabul etmiştir.

O gece sevgimizi, bağlılığımızı sahiplenmiştik bir kez daha gördük. Yoldaşımız bir şey olduğunda etimizin kopanlığı duyduğumuz, yani bir aile olduğumuzdu hissettiklerimiz.

Sosyalist basına katılma tehdidi Kamımıza kilit vuramazsınız

Devrimci ve yurtsever hareketin yürüttüğü silahlı mücadele düzenini temellerini deinden sarsarak, siyasi iktidar, MGK'nın komutasında Türkiye halklarına karşı açtığı topyekün savaşı daha da boyutlandırıyor. Türkiye halklarına karşı girişilen topyekün savaşın rahlatça yürütülebilmesi için yolun düzensizliği gerekiyordu. Bu noktada toplumsal muhalefetin odak noktası olabilecek kurum ve kuruluşlar da saldırının hedefleri içinde yer alırdı.

Gerçekleri dışı getiren, düzeni teşhir eden, umudun sesi olan sosyalist basın demokratik kurum ve kuruluşları içerisinde topyekün saldırıyla karşı karşıya gelen ilk kesim oldu. MGK toplantısında sosyalist basının hedef gösterilmesiyle beraber saldırı başladı.

Özgür Gündem gazetesi, Devrimci Emek, Newroz dergilerinin yazı işleri müdürleri tutuklanıp haklarında kapatma davası açıldı. Medya Güneşi ve Toplumsal Dayanışma dergilerinin yazı işleri müdürleri tutuklanarak, Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm Mücadeleleri Devrimci Gençlik dergisi yazı işleri müdürlüğü tutuklanarak, 2.5 yıl hapis cezası verildi. Emek, Emegün Bayrağı, Hedef, Ekimler dergileriyle Varyos yayınları ve gazetemiz hakkında kapatma davaları açıldı.

DGM savcılarının kapatma davaları açarken kendin hukuk kuralları bile çiğnemekten geri durmadılar. Varyos Yayınları'nın çıkarttığı bir kitapçıkla ilgili olarak savcılık yayınevinin kapatılmasının yanı sıra kapatılmasını da talep ediyor. İçin içine Yarı dergisinin çeşitli sayılarında yayınlanan ve haklarında tek bir dava bile açılmamış olan yazılardan meydana geliyor.

Saldıran, kapatma davaları ve tutuklamaları sınırlı kalmıştı. Devrimci Gençlik dergisi örneğinde olduğu gibi hiçbir hukuksal dayanağı olmayan, saçma gerekçelerle mil yarıları aşan para cezaları kesildi. Bunları yanı sıra sosyalist basına yönelik olarak kontrolden saldırları tekrar gündeme geldi. Son olarak Özgür Gündem gazetesinin Biltils muhabiri kontrolden tarafından kaldırılarak kaldırıldı.

Bu ülkede basın özgürlüğünden bahsedildi, sansürün kaldırıldığı söylenildi, toplantılarla kontrol. Ama sosyalist basının için basın özgürlüğü, sansürün kaldırılmasının anlamı ise toplantılar, para cezaları, gözaltılar, tutuklamalar, kontrolden saldırlarıdır. Bu yüzden sosyalist basın tam bir kısıka almak, sesi boğulmak istenir. SS karamağeleri, 50 yıldır uygulamamış "ölü yalar" bunun için devreye sokuldu. Her şey düzenin bekası için değil. Ama boğuna. Olgarısı beynlere, gerçeklere, devrimci mücadelelere kilit vuramaz.

Ölüm adın kalles olsun

ri, örgütlü bir devrimcisidir. Devrimci hareketin gelişip büyümesi için çabalarla görünür. Aliçi. İstanbul'da sürdürdüğü mücadele ile daha sonra mekemeği olan Sivas'ta devam etti. Sivas köylerinde yoksul köylüler, ırgatların örgütlenmesinde yer aldı. Aynı zamanda gerillanın yerleşmesinde, halka umut olmasında onun da katkılarını görürüz. Cuntanın ilk yıllarında Zarin'in bir köyünde iki arkadaşıyla yakalandı. Uzun süre işkencehanelerinde kaldı. Tutuklandı. İstanbul cezaevlerinde yıllarca yatı.

Cuntanın karandığından cezaevleri cephesinde siyasi kimlik ve onur mücadelesi vardı. Ali'nin yeri burada her direnenlerin yanı oldu. Cezaevlerindeki gerek uzun, gerekse kısa tüm açlık grevlerine katıldı. Olumsuz gelişmeleri alt etmesin, her direnenlerin safında kalmasını bildi. Kimliği ni ve onurunu koruyarak çıktı ceza-

evinden. İçerden çıkınca kimilerinin yaptığı gibi sırtını dönüp, yüzü düzen ilişkilerinin bataklığında kaybolup gitmedi. O dışarda aktif mücadeleye içinde olmasa da sırtını mücadeleye dönmedi. Bu konuda açık sözlü, devrimcilerin dostuydu. Devrimci hareketi darbeyi öğrenir öğrenmez darbelerle tavrı aldı ve lanetledi.

O ağır dolmuşu devrimcinin, neşesini hiç kaybetmedi. Anı silinmiye ne kendisi, ne de dostları kabullenemedi. Duyuların inanmakta zorlandı. Daha dün kahkahaları duyulan dostlarını kaybetmenin şaşkınlığını yaşıyordu.

Ama onun var oluşunda yalnızca da bırakmadı. İki binin aşkın insanı vardı cenezesinde. Dostları, akrabaları, komşuları, tanıdıkları çelenkler taşıdılar, yürüdü mezarı başında. Dostları sanatçılar onun yüzüğünde sevdiği parçaları öydüler.

Onu unutmayaçağız.

ALİ KAÇAR

Bir dostu kaybettik. Sivas dağlarında sürüp gelen, cezaevleri direnişleriyle biten bir yaşamı kaybettik. Ailemizin bir üyesi, Ali Kaçar'ımız kayıttı. Artık o aramızda yok. 4 Ağustos günü geçirdiği kalp krizi sonucu bizienden ayrıldı.

Sivaslı demokrat bir ailenin çocuğu idi. Anti-faşist ve devrimci düşüncelerle 70'li yıllarda tanıştı. Artık o anti-faşist mücadelenin bir sıra nefe-

Cezaepleri: Tecrit politikası ve hak gaspları

Cezaeplerinde tutsakların yaşadıkları ortam, zaman zaman dirençleri ölümü yünde değeriştirile, idare her fırsatı hak gaspları, yaşamaları dayatmaya çalışıyor. Amasya, Aydın ve Sakarya cezaevlerinde yaşananlar idkılarının bazıları onaylayan politikalarının ve cezaevi idarelerinin keyfîliklerinin tipik bir göstergesi.

Amasya Cezaev'inde Açlık Grevile Kananlar Haklar Gaspları
Açlık grevile edimlilik hakları bu anda cezaevi idaresi tarafından gasp edilmeye çalışılıyor. Her şeyden önce de siyasî temsilciliği işletilmiyor ve bu daha baştan sorunların çözümünün önünü kapatıyor. Aralarında gazetemizin de bulunduğu pek çok yayın çeşitli gerekçelerle tutsaklara veriliyor.

Amasya Cezaev'inde bulunan siyasî tutsakların kendi aralarında görüşmeleri ise kısıtlı. Yalnızca çoklu havalarda aralarında görüşülebiliyor. Tutsaklar avukat görüşme kağıdı veya dosya ile görüşüyor. Tutsakların savunma haklarına böylece kısıtlama getirilmiş oluyor. Çok kişiden fazlası da avukat görüşüne gelmiyor. Bayanlar için hak tutsaklar da birlikte avukat görüşüne çıkıyorlar.

Tutsakların idarelerin bu keyfiyetinde değitirme cabaları ise bizzat 1. Müdür Şükrü Öztürk tarafından engelleniyor:

Aydın Cezaev'inde Tutsaklara Onur Kırıcı Arama Dayatılıyor

Aydın E Tipi Cezaev'inde ise idare tutsakları mahkemeye geli-gidilerde onur kırıcı bir şekilde üst aramasına tabi tutmak istiyor. Tutsakları dekontörleri birkaç kez üst üste arayan idare, onlar ok da mahkemede pankart açtıkları gerekçesiyle tutsakların pantolonlarını indirek, üzerlerini aramaya çalışıyor.

Onur kırıcı bu aramaya kesinlikle izin veremeyceklerini belirten tutsaklar, idarenin bu uygulamayı birinci olarak yargılama sürecini etkilemeye çalıştıklarını söylüyor. Son uygulamaya ilgili olarak idare ile görüşen ailelere ise böyle bir uygulamanın olmadığını açıklıyor. Ailelere de "Çocuklarını yalnız değitir. Onlara dayatmak istediğini bu uygulamalarla bir veremeyeceğin. Onların yanında bizi de kargınada bulacağımızı" diyerek cezaevinden ayrılıyorlar.

Sakarya Cezaev'inde Dayak

2 Ağustos günü İstanbul DGM tarafından tutulanarak Adale Bakanlık'nın yeni genelgesi uyarınca Sakarya E Tipi Kaçak Cezaev'ine gönderilen 30 Nisan katliamının tanığı Ergül Üzundüz, cezaevine atıldığı ilk anda devlet katliamı yüzünden bir başka uygulamasına tanık oldu.

Cezaevine siyasî polis tarafından götürülen Ergül, cezaevine adınımları aratmış. Sultan Secim ve Cemile Atı adlı bayan gardiyanlar tarafından dövüldü. Bunun üzerine Üzundüz ve cezaevinde bulunan çok siyasî bayan tutsak, gardiyan hakkında ortak suç duyurusunda bulundu. Cezaevi yetkilileri ise bu suç duyurusunu işleme konusunda yerde, siyaset nedeniyle tutsakların "ihbar" cezası vermek istedikler. Ancak daha sonra

bundan vazgeçildi.

Siyasî Tutsaklara Yeni Bir Genelle Adale Bakanlık, Ceza ve Tevkiyatları Genel Müdürlüğü'nce 27 Temmuz 1993 tarih ve 029B15 sayılı bir genelle yayımlandı. Genel Müdür Zeki Güngörün imzasıyla taşıyan genelle "terör" suçlarının yargılanacak olan tutukluların "Beyrampapa Cezaev'inde kapastinin üzerinde tutululu bulunması" sebebiyle il dışında bulunan cezaevlerinde gönderilmeleri öneriliyor. Buna göre İstanbul DGM'de yargılanacak erkek tutuklular Gebze Özel Tipi, bayan tutuklular da Sakarya E Tipi Kaçak Cezaev'ine gönderilecekler.

Bakanlık çıkarttığı bu genelleyle, muhalefet odakları haline gelen cezaevlerinde dağıtmayı, gücü bilmeyi amaçlamaktadır. Beyrampapa Cezaev'inde yer kalmadığı iddiası ile tutukluları il dışına göndermek ise bu adımımlar ilkidir.

Şimdilik sadece İstanbul'da bağlatılan bu politikanın ölümü sonuçlar vermesi halinde, diğer illerde de uygulamaya sokulmak istenecekler. Bu yüzden karşı koymaların şimdiden örgütlenmesi, tutsaklara yönelen bu tecrit politikasının boş çarptırılması gerekiyor. Kamuyu, duyurularıyla yükseltmek, dikkatini yeniden cezaevlerine yönetmelidir.

"Bu Genelle Yasaları Aykırıdır"
Avukat Ahmet Düzgün Yüksel ile genelle üzerine görüştü. Av. Yüksel konuyla ilgili görüşlerini şöyle anlattı:

"Gündeme Eskişehir Cezaevi getirilmeye çalışılıyor. Ancak birden gündeme getirildiğinde doğacak tepkiyle böylece yurttaki yasa çalışıyor. Tutsakları birbirinden tecrit ederek, birey haline getirmeyi hedefliyorlar.

Böyle bir genelgenin çıkarılması yasal olarak mümkün değit. Yeni Adale Bakanlık'na çıkartılan bu genelgenin hiçbir yasal dayanağı yok. Bu Ceza İfrazası ve tuziğünü, CMUK'un tutuklulara at hükümlerine ve Anayasa'ya bile aykırıdır.

Ceza İfrazası Yasası'nda bile tutukluların savunma hakları az da olsa güvence altına alınmaya çalışılıyor. Tutukluların konumu bir noktada hükümlerinden farklıdır. Onların savunma yamaları, mahkemelere gitmeleri gerekir. Suçlu olup olmadıkları belli değitir. Bu yüzden tutukluların yargı çevresinde bir cezaevinde tutulmaları zorunluluğudur. Genelle gerekçe olarak Sağmalcılar Cezaev'inde yer kalmamasını gösteriyor. Ancak Sağmalcılar Cezaev'inde siyasi tutukluların barındırma kapasitesi henüz dolduğ değit. Ayrıca bu cezaevinde yer olmasa da, İstanbul'da birçok cezaevi var. Onların herhangi birinde bir siyasî koğu rahatlıkla alabilir.

Ben aynı zamanda Ergül Üzundüz'de de avukatım. Ona görüştüğümde yot tam üç saat sürdü. Bu da bir avukatın bütün gününün gitmesi demek. Yeni avukat görüşü engelleniyor. Hukuk yardımına kesinlikle uğruyor. Üç saatlik bir yolda bir tutuklu savunma yapması zor duruşmaya götürülüp getirişime. Demokratik anlayışa buna işkence yapmak denir."

Kumkapı'da sivil polislerce kaçırılan Aysel MALKAÇ

Kontrgriillan kaçırıp katlettiği Ferhat TEPE

Katletmeler, kaçırılmalar sosyalist basının sesini boğamayacak

"Aşkılık ve onursuzluk onlara mahsusur ve onlar tanhileri boyunca bundan vazgeçemiyorlar. Onlar geçişin gücünden, aydınların işğinden her zaman korkarlar."

Özgür Gündem gazetesi muhabiri Ferhat Tepe'yi katlettiler, Aysel Malkaç'ı kapıların bu korkulu hareket ediyolar. Onların devrimi-yurtsever basına yönelik her türü bası cabaları, yükselen sesimizle boğulacak.

Ferhat Tepe'nin Cesedi Bulundu Katil Aynı: Kontrgriill

28 Temmuz'da Bittis şehri merkezinde kapıların Ferhat Tepe'nin cesedi, Elazığ Svince İpeşi Hazar Güllü yakınında de boğuşmuş bir halde bulundu. Kimlikaz olarak bulunan Ferhat Tepe iki gün ilçe lağıt ocağında bekledikten sonra,

Elazığ Devlet Hastanesi'ne getirildi ve belediye tarafından kimsezişler teziirliğine gömüldü.

Ardından Ferhat Tepe'nin babası olan Bittis DEP ilçe Baskıları İshak Tepe kendisine gelen bir telefon ile Elazığ'a giderek ölümün cesedini teşhis etti. Cesedin boyun kısmında moturların ve vücudunda da darbe izlerinin olduğunu belirten İshak Tepe "Öğlunun katili kontrgriill'dir" dedi.

Ferhat Tepe Bittis'e çok sevdiği halının kollarında zıkkın, sloganlar eşliğinde toprağa verildi.

Aysel Malkaç Kaçırıldı

Özgür Gündem gazetesi muhabiri Aysel Malkaç 7 Ağustos'ta gazetesinin İstanbul Kumkapı'da bulunan merkez burusundan çıktığı sırada sivil polisler tarafından kaçırıldı. Görgü tanıklarının ifadesine göre polis tarafından kaçırıldığı sabit olan Aysel Malkaç'ın gözaltında olduğunu İstanbul Emniyet Müdürlüğü kabul ediyor. Ardından Aysel Malkaç'ın akıbetinin ne olduğunu öğrenmek için esnafla dolayan Özgür Gündem muhabirleri de polis tarafından rahatsız edildiler. Özgür

Gündem gazetesinin Kumkapı Polis Karakolu'na da çok yakın olduğu düşünülüyor. Aysel Malkaç'ı kaçırılanların kimliğini belirlemek zor değit.

İstanbul Valiliği'ne Siyah Çelenk
Özgür Gündem gazetesi muhabirleri ne yönelik katletme ve kaçırılmalar protesto eden Özgür Gündem çalışanları ve sosyalist hareket temsilcileri, İstanbul Valiliği'ne 11 Ağustos'ta siyah çelenk bıraktılar.

Sosyalist basın mensupları valiliğin önünde toplandı. Vali'nin engellemeleri karşılığ. Vali Yardımcısı'yla görüşmek için valiliğe giren Özgür Gündem gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Gurbetelli Ersoz ve DEP İl Meclis Üyesi Ahmet Çihan'ın bekleyenleri polis tarafından valilikten uzaklaştırılmak istendi. Gurbetelli

"Yeni Ferhat Tepe'lerin katledilmemesi için, herkesin katliamlara karşı mücadele etmesi gerekiyor."

Özgür Gündem gazetesi çalışanları adına yapılan açıklamada "Yeni Ferhat Tepe'ler yaşamamak için herkesin katliamlara ve kaçırılmalar karşı mücadele etmesi gerektiği" çağırısı yapılarak, "Aysel Malkaç arkadaşımızın başına da bir şey gelirse bundan bakanlığıyla, emniyetle, poliseyle devlet sorumlu olacaktır," denildi.

Adana'da Siyah Çelenk Bırakmaya Polis Saldırısı

Aynı gün Adana'da da gazetecilere yönelik baskılan kınamak için siyah çelenk bırakma eylemi yapılmak istendi. Ancak eylem sırasında sandık polis, aralarında haberi izlemek üzere orada bulunan gazeteciler Adana bürası muhabiri Bülent Türkmen'in de bulunduğu 20 kişiyi gözaltına aldı.●

Beyaz yürüyüşte sağlık emekçilerinin ortak talebi:

"Sendikal haklar ve sağlıkta eşitlik"

Sağlık emekçileri 8 Ağustos günü beyaz önlükleriyle İstanbul sokaklarındaydılar. İstanbul Tabip Odası'nın düzenlediği 'Beyaz Yürüyüş'e katılan, çoğunluğunu hakimlerin oluşturduğu sağlık emekçileri, seslerini duyurmak için bu kez hastana bahçelerinin dışına çıktılar.

Sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesine, düşük ücret zamlarına, keyfi rasyon ve sürgünlerle çekilen anti demokratik uygulamalara, pratiksen hekimliğin işlevsizleştirilmesine, tip eğitimini kalitesizleştirilmesine, zorunlu hizmete ve sağlığın meta haline getirilmesine karşı çıkan sağlık emekçileri "grevli-toplu sözleşmeli sendika ve sağlıkta herkese eşit fırsat" taleplerini dile getirdiler.

İstanbul Çalbayan Meydanı'nda toplanarak kortejler oluşturulan bini aşkın sağlık emekçisi yürüyüş boyunca "sağlık sistem"ni sendeye taşıdı. Yürüyüş kolunun önünde sendeye yatırılmış bir manken sağlık sistemini sergilerken, "Sistem Hepimizi Hasta Etti" ve "Artık Yeter!" dövizlerini ardından çocuklar yürüdü. "Büyüyünce Doktor Olmak İstemiyorum", "Büyüyünce Hemşire Olmuyacağım!"

"Beyaz Yürüyüş"e katılan sağlık emekçileri, iki kilometrelik yürüyüşü "Özelleştirmeye Hayır!", "Sağlığını Tasarım Olmaz" gibi sloganlarla yeni hükümetin hız kazandırmaya çalıştığı "işlevsiz serbest piyasaya emanet edilmiş" politikasını protesto ettiler. Sağlık emekçileri Abidin Hüsniyet alanına kadar "Söz, Yetki, Karar Çalbayanlara", "Yasasın Sendikal Mücadelemizi" ve "Memnunuz, Haklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla yürüdüler. Alanda İstanbul Tabip Odası YK Üyesi Dr. Ferda Eren

ve arkadaşlarının söylediği türkülerden sonra Başkan Doç. Dr. Zeki Karagülle bir konuşma yaptı. "Meslek onurunu korumak için buradayız. Önce insan! diyerek tekrar protokoller ve hükümet programları yapmaz çizen, ama sağlık ortamını serbest piyasaya ekonomisinin yollarına teslim etmek isteyenlerin vurdumduymazlığı ve duyarsızlığına karşı duyduğumuz tepkiyi tüm ükeye duyurmak için buradayız." diye konuşan Karagülle hekimlerinin yüzde 80'inin kamuyla çalıştığını belirterek "Artık acı reçete yazmak ve acı reçete almak istemiyoruz" dedi.

"Acı reçeteleri dayatanların, bizi 'dışmıhrakları' bırakaraklığı ile suçlayınlar, kendi reçetelerini ABD bacağı altında aramalarını ibretle izliyoruz" sözleri dikkatle kulağına Karagülle, üretken hizmetin karşılığı almak için örgütlü olmak gerektiğini vurguladı. İstanbul Tabip Odası'nın, sendikalarla alternatif bir işlev yüklenemeyeceğini belirten Karagülle, grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkının yasal statüye kavuşturulması için işkoluna düzeyinde tüm sağlık çalışanlarının birliktedir olduklarını yineledi.

Türk Tabipleri Birliği Başkanı Dr. Selim Öke de konuşmasında temel sağlık hizmetlerinin bir kenara bırakıldığını, tedavi edici sağlık hizmetlerinin her şeyin özünü götüştürüldüğünü vurgulayarak, bunun gözü barmakla değil ağızla yaradıldığını, halkın altıldığını söyledi. Bu nedenle sadece sağlık emekçilerinin sorunlarına değil aynı zamanda "sağlıkta herkese eşit fırsat" talebini de sarmak gerektiğini belirten Dr. Ölçer, "Bu sorunlar

Halka daha iyi sağlık hizmeti vermenin ve sağlık emekçilerinin sorunlarının çözümü ortak mücadeleden geçiyor.

birbirinden ayrılmaz. Biz, din, dil, ırk, cins ayrımı yapmadan halkımıza aynı hizmeti vermek istiyoruz" dedi. Miting sırasında dağıtılan de "İyi bir sağlık hizmeti almak için haklarımızı savunmak için" denildi.

Daha sonra kürsüye çıkan Genel Sağlık-İş, Devrimci Sağlık-İş ve Sağlık-Sen temsilcileri de birer konuşma yaptılar. Sağlık-Sen adına yapılan konuşmada devletin bolyöneti mantığıyla meslek sendikacılığını özendirdiği ve güdümlü sendikalarla sağlık emekçilerinin işkoluna sendikacılığın bilmeye çalıştığı, bu konuda uyanık olunması gerektiği belirtildi. Sağlık-Sen temsilcisi "Binlerce emekçinin karşı önüne konulması ve yoksul halkın hastanelere girmeye hale getirilerek ölüme terk edilmesi demek olan özelleştirme karşısında güçlerimizi birleştirmeliyiz." dedi.

Sendikalı memurlara işten çıkarma ve sürgün

15 Temmuz'dan sonra kamu emekçilerinin geliştirdikleri eylemlerle birlikte, memurlar üzerindeki gözdağı çabaları da yoğunlaşıyor. Özellikle sendikalı memurlara yöneltilen bu baskı politikasıyla İstanbul'da aralarında Tüm Maliye-Sen 1 No'lu Şube başkanının da bulunduğu 3 kişinin sözleşmeleri feshedildi. Sağlık-Sen Genel Başkanı Songül Aytumur geçici görevde bulunduğu Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nden "geçici görev" adı altında Haseki Hastanesi'ne sürgün edildi.

Kamu idarelerinin polisle işbirliği içinde verdiği bir kararla geçitmiş hafta içerisinde TÜM MALİYE-SEN üyesi Abidin Sırma, Mustafa İlhan ve Leyla İğde adı maliye çalışanlarının sözleşmeleri doğru düstür gerekçe gösterilmeden feshedildi. Aynı süreçte SAGLIK-SEN Genel Başkanı Songül Aytumur da geçici görevde bulunduğu Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nden yine "geçici görev" adı altında Haseki Hastanesi'ne sürgün edildi.

SAĞLIK-SEN Genel Merkezi ve ÖZGÜR-DER Başkan Yardımcısı Solmaz Arat yaptıkları basın açıklamalarıyla, işten çıkarma ve sürgünleri protesto ettiler. Açıklamada SAGLIK-SEN genel başkanı Songül Aytumur'un eski görevinde kalması, Abidin Sırma, Mustafa İlhan ve Leyla İğde'nin de görevlerine sürgünleri istendi.

İşten atılma ve sürgün olayıyla ilgili olarak sorularını TÜM MALİYE-SEN 1 No'lu Şube Başkanı Abidin Sırma ve aynı sendikaya üye Mustafa İlhan ile SAGLIK-SEN Genel Başkanı Songül Aytumur yanıtladılar.

Hizmet sözleşmeniz hangi gerekçe ile feshedildi?

Mustafa İlhan: Bize genel yazıda hizmet sözleşmesinin 7-B fıkrasına göre sözleşmelerin feshedildiği yazıyordu. Fakat açık bir gerekçe belirtilmemişti. Bunun üzerine defterdarlığa çıkarak gerekçenin ne olduğunu sorduğumuzda ise aldığımız cevap "Siz daha iyi bilirsiniz" oldu.

Asıl gerekçe neydi size?

Abidin Sırma: Geçtiğimiz Mart ayında polislerin geçtikleri bir operasyonda katliedilen Ayı Turan'ın cenazesine katılmıyormuşuz diye Erniyetin bir yazısının olabileceğini düşünüyorduk. Aslında asıl neden olarak bunu göstermek de yanlış olur. Çünkü canemize yazı mahkemede ifadelerimiz alınarak serbest bırakıldık. Halkımızda açılan dava ise halen sürmekte olup karara bağlanmamıştır. Eğer herhangi bir yaptırım uygulanacak olsaydı, bunu daha önce gerçekleştirilmeleri gerekirdi. Fakat sözleşmemizin feshedilmesi 5 Ağustos'a gerekçelidir. Bu tarih ise sizin de bildiğiniz gibi memur mücadelesinin yükseldiği ve kamuoyunda yansımaları bulunduğu eylemlilik sürecine denk düşü-

yor. Asıl amaç örgütlü mücadelenin gelişmesini engellemek, bu doğrultuda çaba gösterilerek yılmamak ve etkisizleştirilmektir. Bunun için hukuku olmayan gerekçeleri kullanılıyorlar.

Sürgün edilmeniz gerekçe olarak ne gösterildi? Siz bu gerekçeyi nasıl değerlendirdiğiniz?

Songül Aytumur: Hastane idaresiyle SAGLIK-SEN Genel Merkezi olarak görüştüğümüzde kendilerinin bu olayla ilgilerinin olmadığını, emrin Sağlık Müdürlüğü'nden geldiğini belirttiler. Ayrıca Emniyet Müdürlüğü ile Sağlık Müdürlüğü arasında bir işbirliği olabileceğini söylediler. Bize gelen evrakta "geçici görev" ve itiyacı bina Haseki Hastanesi'ne gönderildiği yazıyordu. Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nde geçici görevde bulunmama rağmen, yine geçici görevde Haseki Hastanesi'ne gönderilmemdeki amaç sürgünden başka bir şey değildir. Amaç mücadeleyi engellemektir. Hukuki olarak bu konuda benim de onayım gerektiği halde böyle bir şey bile ihtiyaç duyulmadı.

Şehitler veren kamu emekçilerinin mücadelesi, işten çıkarma ve sürgünlerle engellenemez.

Bu uygulamalara karşı ne yapmayı düşünüyorsunuz?

Abidin Sırma: Öncelikle adı yargı yoluna başvuracağız. Daha sonra sendika olarak iş birakmalara kadar bir dizi eylemi hayata geçireceğiz.

Ayrıca belirtmek istediğiniz bir şey var mı?

Mustafa İlhan: Öncelikle günü belirtmek istiyorum. Ülkemizde gerekçelen her türlü insan hakları ihlallerine karşı olacağız. Bu sendika tüzüğümüzde de bu maddeyle belirtilmiştir. Bu ortamda mücadele içinde öldürülen kişilerin cenazesine katılmak her demokrat insanın görevidir.

Demokrasi mücadelesi bedelleri istiyor. Biz bu bedelleri göze alarak yola çıktık. Hukuka dayanmayan, keyfi uygulamalar olgılarının krizi göstermektedir. Sözleşmemizin feshedilmesi de devletin krizi atlamak için uyguladığı baskının bir yansımasıdır. Fakat bu baskılar bizim mücadelemizi engellemeyecektir. Bütün sendikalar ve demokratik kurumlar bizi desteklemeye çağırıyoruz.

Kırlarda gerillayı güçlendi

Ülkemizin kırları yeni bir doğuşa tanıklık ediyor. Bu doğuşun ebesi gerilladır. Gerilla umudu kırlara taşıyor, kırlardan aldığı güçle devrime yeni bir ivme kazandırıyor.

Kürdistan'da dağlar için, Dersim dağları için gerilla "yeni" bir şey değil; bu dağlar yıllardır başına basıyor gerillayı. Yetmiş altıncı devrimi hareketin ulusal ve sosyal kurtuluşu, kırları ve şehirleri birleştiren bakiş aynısı geliştirme, yaygınlaştırma çalıştığı gerilla savaşçıdır. Oda yandan Toroslar, Karadeniz, Ege radi-örgütü bir gerillanın çıkış alanından gerillaya yeni taşıyor. Ama buraları emekçileri, yoksul köylüleri de kim çemşiten, kim günümüzden, devrimcileri, devrimci hareketin savaşçıları taşıyorlar. Kısa süreli gerilla faaliyetleri bu bölgelerden gerillaya açık olduğunu gösteriyor.

Ölkemiz devriminin stratejisi, yolu on yıllardır tartışılan bir konudur. Solun bir bölümü yıllarca bu tartışmayı silahlı mücadelele mi başarıl mücadele mi; halk savası mı, Sovyetik ayaklanma mı, kırlar mı, şehirler mi, işçiler mi, köylüler mi ikileminde yürüttü.

Tartıştım bu biçimi ikilemlerin bir yanını yok sayan anlayışlarının bir ürünüdür. Oysa devrimi başkış açısı yeni ikilemlerin ilk yanının da ustaca birleştirilmesi üzerinde şekillenmek zorundaydı. THKP-C'nin ve devrimci hareketin stratejisi de böyle biçimlendi. Bu strateji ki, "Hangisi temel?" sorusuna da açık bir yanıt içeriyordu. Solun bir kısmı da yıllarca ısrarla bu soruyu yanıtlamaktan kaçındı. "Gerekideği", "Koşullara göre" deyişlerinin ardına sığınarak gerçekte devrimin yoluna, stratejinin ilgisin bir netliğe sahip olmalarını gözlemeye çalıştılar.

Ama onların dışında pratiğin de yanıtı vardı bu sorulara.

ilk yanı 70'lerin başlarında THKP'nin teorisi ve pratiği oldu. Gerek 12 Mart dönemindeki mücadelesinin yarattığı siyasi sonuçlar, gerekse de sonraki süreç açısından yaratmış olduğu potansiyel, kitlelerin bu çizgiyi sahiplenşi, Türkiye devriminin ancak silahlı mücadeleyi temel alan bir yoldan gelişebileceğinin ve gerçekleştirilebileceğinin yaşadaki kanıtı oldu.

70'lerin sonunda, PASS perspektifiyle sürece müdahale eden devrimci hareketin silahlı mücadeleyle diğer mücadele biçimlerini, devrimci şiddetle kitleselliği birleştiren pratiği bu yanıtla yeni bir halka olarak eklendi.

Aynı şekilde yurtsever hareketin '84'lerden itibaren geliştirdiği savaş silah- lı mücadelenin, gerillanın ve kırların ülke- miz devriminde oynayabileceği rolün yeni ve tartışılmaz bir kanıtı oldu.

Küba devriminde, PASS'ın zaferine geleneksel sol hemen bir kılıf bulmuştu. Bu zafer "Küba'ya özgüydü, örnek olamazdı..." Aynı şeyler yıllarca sonra Nikaragua için vinelendi. Oysa bu stratejinin

Geleneksel sol Kürdistan'daki mücadeleyi bir yandan alkışlarken -çünkü ona karşı çıkabilecek cesaret ve gerekçeyi bulamıyordu-, diğer yandan da kendisini silahlı mücadele gibi bir yükümlülüğün al-

meli ve yağınlaştırmayız

Bugün oligarşinin devrimi ya da yurt-sever gerillalar karşı uyguladığı tüm baskı ve terör, katliam politikalarına rağmen, gerek Kürdistan'da gerekse de ülke genelinde gerillaya katılımı önünü keşemese, terkinse gerillaya katılımların ya kaul köylü gençlik içinde ve şehirlerde gıcıkler atarak bir isteğe dönüşmesi, gerçeğe ki bugün olduğu yaganan kriz ve ki kilerde derinleşen hoşnutsuzluğun en aç ki göstergelerinden biridir.

Türkiye halkları, üzerinden geçen 12 Eylül silindine, karabasanına, depolizasyon politikalarına ve düzenin her kurumuna pompalanan yozlaşma rüzgarlarına rağmen gerillaya olunu ve geleceğini savunmaktadır.

Türkiye halklarının kurtuluş mücadelesinin bir neleri olarak kentlerde ya da

GERİLLA GEÇMİŞİMİZ VE DEVRİMİ GELENEKLERİMİZ

"Yurda ve halkın özgürlüğüne düğman olanlar her zaman, halkın soylu davası uğrunda kendilerini ile edelerine haydut gözüyle bakmışlardır." Zapata'nın yaşadığı, mücadele ettiği 1910'lardan bu yana emperyalizm "halkın soylu davası uğrunda" savagıları her aynı sözcükleri tanımlıyor.

Örneğin olduğu gibi 1900'lerden sonra da ülkemizin dağılın düzenine karşı tek tek ya da gruplar halinde ayak ahanlara, silaha sarılanlara mesken oldu. Örneğin'dan, Kemalist iktidara, cuntalardan AP'lere, SHP'lere kadar... hepsi aynı sözcüklerle düzene karşı "haydut" ve karşı çıkımları karalamaya çalışıyor; "çaydüzü", "eşkyo" oldu; çaydüzü literature yuvarlandı "terörist" oldu. Ama ülkemizin dağılın düzeni ya da böyle her vardı olur. THKP-C kentlerde silahlı mücadeleye başladığı zaman, ülkemiz sınırında ona yol gösterice, ışık tutacak bir deneyim yoktu. THKP-C mücadelesiyle kendilerinin sonrası için geçiştirilicilik konusunda önemli dersler, tecrübeler bıraktı. Ancak aynı şey karşı alan için yaşanmadı. THKP-C kira geçişin ki adınımda Kizildere'yi yaşad.

Devrimci hareket '80 öncesinde bu alana adım atarken esleri bir deney ve tecrübe birikiminden yoksundu.

Kuşkusuz düzene karşı mücadele için silah elde dağılır seçenler her vardı. 70'lerin başlarında THKO'nun, TKP-ML'nin kir gerillasını dönük girişimleri, faaliyetleri vardı. '80 öncesi için de çeşitli siyasi hareketlerin dağılın dağılın varlığından söz etmek mümkün. Ne var ki bunların bir bölümü halk savagıya perspektifi kir gerilla savagıya örgütlemeye dönük çıkıyor olmanın çok, esas olarak barınma amaçlı faaliyetleri. Bir bölümü ise teorik anlamda halk savagıdan kir gerillasını oluşturmak için yola çıkmakla birlikte, mücadele anlayışlarında yanlışları ve bakış açılarındaki darlığından sonucunda, ülkemizde kir gerilla savagının gelişimine bir örnek teşkil etmekte işlevini yerine getiremiyorlar "yerel bir deneyim" olmanın ötesine geçemiyorlar.

Kuşkusuz olumsuzluklar ve olumsuzlukları devrimci hareket için bir tecrübe bütünü bunlar. İşte bu anlamda devrimci hareketin 79 başlarında kiral alana yaptığı iradi müdahale bir yandan gelecekte daha üst boyutlarda sürece kir gerilla savagı için deney-tecrübe birikimi sağlayabilmeyi hedeflerken, diğer yandan da bu müdahale çerçevesinde sürecin önümüzde koyduğu görevi görülebilir başlatılarak "bu alanda silahlı ve resmî taşıyıcı güçlere karşı devrimci siddet temelde mücadeleli yükseltmeyi" ve

Kir gerillasının faaliyeti ya da kiral savagıya yalnızca kuşkusuz çıplak askeri eylemlerden ibaret değildir. Kir gerillasının; köylülüğün ekonomik-demokratik mücadelasını örgütlemek ve köylü hareketini yaratmak Qibi bir işlevi de vardır, olmalıdır.

"buralardaki yoksul emekçi sınıf ve tabakaları çıkartmaları savunmaları" hedefledi. "Nitekim bu programın ürünü olarak hareketimiz, kendi özgüncü dayanarak kiral alanda gerilla mücadelesi ve köylü yığınların teşkilatlanmasını konusunda oldukça önemli bir birikime sahip olmuştur."

'84 sonrası yurtsaver hareketi kurtuldu mücadelesinde gerilla, oligarşinin kiral alanları tahkim etmesi, bu alanlara daha büyük askeri güç yığarak denetimini artırması karşısında "kiral için artık çok geç" anlayışının, kiralın ve Kürdistan'ın terk edilmesini genel kabul gördüğü bir noktada devrimci hareket cesareti adimlari kir gerillasını yarattı. Ve sabırla asılan bir süren sonunda devrimci dağılın, yıllardır özlüm bekledikleri bir başarıyla dağılınımda yola başladığını gördüler. Devrimci hareketin atılım yıllarının bağından itibaren örgütlemeye çalıştığı kir gerillası geçmişteki deney ve birikimleri esas aldı.

Kir gerillasının faaliyeti ya da kiral savagıya yalnızca çıplak askeri eylemlerden ibaret değildir. Kir gerillasının; köylülüğün ekonomik-demokratik mücadelasını örgütlemek ve köylü hareketini yaratmak gibi bir işlevi de vardır, olmalıdır. İşte bu noktada ise yeterli bir deney ve tecrübe birikiminden söz etmek en azından şimdilik pek mümkün değildir. İşlevleri, mevrulların kendi içinde yeterlilikler taşıya da belli bir hareketlilik içerisinde olduğu bir süreçte yoksul köylülüğü, köylü üreticileri toplumsal muhalefetin bir parçası haline getirebilmek aynı zamanda güncel bir görevdir. Bugün kiral alanda atılacak adimların bir kısmı bu doğrultuda olmuştur.

Giderek yetkinleştirilen ve yaygınlaştırılan devlet terörünün karşısına, gerillasın dışında kiral alanda yayılan tüm emekçilerin direnişini çıkarmak; halkın kendini savagıya birikimini örgütlemek; oligarşin ittifakları kırarakla uzantılarına -toprak ağlarına, tefecilere, tüccarlara- karşı bir mücadeleyi gündeme getirmek, ulusal ve sınıfsal kurtuluş perspektifinin bir gereğidir.

Topraksız yoksul köylülüğün toprak sorununu, köylü üreticilerin tefeciler, tüccarlar karşısında ekonomik haklarının korunmasını, bir bütün olarak köylülüğün demokratik haklarını mücadele programına almaları bir kir gerillası baştan kendisini güçlendirmiş, baştan tıkanmayı kırabilir etmiş demektir. Devrimci hareket kiral alanda çalışmasıyla gündemin bir doğrultuda çıkışa da olsa adimlar atmıştır.

Kir gerillasının silahlı silahlı eylem

yapan bir olgudur. Örneğin, esirleri işte bu noktada önem kazanır. Yoksul köylülüğün gerek gerillaya katılmasıyla sağlama, gerekse de yoksul köylülüğün temelde bir kitle hareketini örgütlemek, kiral alanda da yeni gelenekleri, tüm zorluklarına karşın bu alanda da "yeni insan" yaratmayı zorunlu kıyor. Gerillanın kendi aralarında ilişkileri örgütlemek kuralı, kaçığı ilişkileri, eylemlerde, operasyonlarda halka zarar vermemekle teslim olma geleceğini dağılın da kazınması kadar, her alanda yaratılmış geleceklemleri kurala taşımak ve kiralda da yeni gelenekleri yaratmak durumundadır. Dersim'de sağlanan gelişime bir anlrıda bugün bunun üzerinde şekillenmektedir.

Kir Gerillasını Geliştirme ve Yaygınlaştırmanın Zorunluluğu

"Şehir ve kir gerillası perspektifini izleyen siyasi mücadele programı partileme aşamasını tanımlıyor, devrimci mücadeleyi daha yaygın ve üst boyutlarda getiren, PASSI hayata geçiren ve silahlı propaganda kulağı kılınan oyunlarını bozarak siyasal sonuç elde edebilen, psikoloji yıpratma savagı aşırıktı olduğu mücadelesini her kulpıda sürdürebilen bir partiye, emekçi halk kitlelerinin öcü savagı partisini oluşturmak yaka hedefimizdir." Bureh ve kir gerillası, yaraklar, hayatın her alanında kurulumla ve direniş gelenekleri oluşturan ve darbeliğin yol açtığı tüm tahribatları karşı bu temel kazanımların koruyan devrimci hareketi, partiye, cepheye ve orduya götürücü yolda bugün atılacak en önemli adimlardan bir kir gerillasının geliştirilmesi ve yaygınlaştırılmasıdır.

Kir gerillası karşı savagı gerek yaşadığımız süreçte, gerek gelecekte gerekse de stratejik çizimimiz açısından mücadelenin yığınlar gücü arkan bir ölçüde olumsuzlamak durumundadır. Gerilla daha bugünden bu yoku olumsuzlayıcı potansiyele sahip olduğunu ortaya koymuştur.

Kir gerillasının bu görevi üstesinden gelebilmesi, bir yarıya da tüm diğer çalışmaları, faaliyetlerinin bütününe de gerillayı gözetimleye mümkündür. Bugün ve kir gerillası, yaraklar, hayatın her alanında değerdendirilmesinden gerilla insan kazandırmada bir işlevi yerine getirebilmek bir motivasyon hana kılınacak zorundadır.

Gerillayı güçlendirmek bugün süren devrimcilerin önüne koyduğu temel görevlerden biridir. Umudu bütümlük, parti, cephe ve ordu hedeflerini yakınlarmak bu görevin en ölüde yerini getirebildiğine bağlı olacaktır.

Gerilla mücadelesinin kök salması ve giderek yaygınlaşması, bu alanda da ciddi bir kurulumlaşma olmasını yaratıcılığı bir, partiyi oluşturmaya kolektif yapıları da ortaya çıkaracaktır. Gerilla mücadelesinin bir kir organizasyonda temel köpe taşı olması, ordu gibi bir gücün olumsuzlaması aksi çekirdiği olumsuzması, geniş halk kitlelerini kucaklayıcılığı bir cephe için güvenverici adı olması, gerilla mücadelesinin bizim açımızdan önemini de ortaya koyuyor. Parti, ordu ve cephe gerillasının mücadelesinin gelişip yaygınlaşmasıyla daha da yakınlarmaktadır.

dağılın gerilla olmak bugün ülkemizde büyük bedellerle, büyük çevirilerle kazanılan bir onurdur.

Gerilla olmak zordur. Gerilla olarak yaşamak ise daha da zor. Gerillanın günlük yaşamı sayısız yoksunluklara, sayısız kısıtlamalara çevrilir. Ama o bu yoksunluklarını yerine dolduracak bir misyonla yüküldür. Devrimci hareketin safına, bu misyonu tüm bedelleriyle göğüslemeye hazır bir potansiyele vardır.

Yasal yollarla hak aramanın, özgürlükleri elde etmenin olanaklarını yok denemek kadar sınırlıdır. Bir ülkede, gerilla kaçınılmaz bir ihtiyaç olarak ortaya çıkar. Ama bu ihtiyacı da ötesinde soruna iktidar hedefli baktığımızda sürecin önümüzde koyduğu görevi görülebilir başlatılarak "bu alanda silahlı ve resmî taşıyıcı güçlere karşı devrimci siddet temelde mücadeleli yükseltmeyi" ve

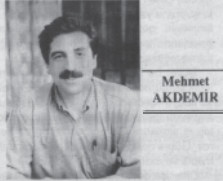
İşte dağılın gerilla halkın iktidar olma isteğini, kendi kadını belirlime isteğini fadelerir. Ve bizim gibi ülkelerde iktidar değişikliğini tek olanakı biçimi olarak karışmaya çıkmaktadır. Gerillanın çekim merkezi olmasının nesnel zemini de budur.

Güven veren bir devrimci hareketi önderliğinde gelen, gücünü ve sürekliliğini kurtarılan bir savagıya, halkın gerillaya aşkının sübjektif partinin da olgunlaşması anlamına gelir. Gerillanın gerçek anlamda "çekim merkezi" olması işte bu noktada hayat bulur.

Türkiye halklarının kurtuluş mücadelesinin bir neleri olarak kentlerde ya da dağılın gerilla olmak bugün ülkemizde büyük bedellerle, büyük çevirilerle kazanılan bir onurdur.

İşçi sınıfının sesi olmaya aday bir gazete: İşçi Hareketi Gazetesi

İşçi sınıfının eniyenlikle hazırladığı günümüzde, aramızda bir yayın organı daha katıldı. Adı "İşçi Hareketi". Yaz İleri Müdürü Mehmet Akdemir'e yaptığımız röportajı yayınıyoruz.

Mehmet AKDEMİR

7 Ağustos'ta ilk sayısını çıkararak yayın hayatına başlamış. Bize kısaca gazetesinde hakkında bilgi veriniz mi? Sizi böyle bir gazete çıkarmaya iten sebepler nelerdir?

Biz böyle bir gazete çıkarmaya ten nedenlerin başında bu alanda hısıslı ihyacı oluyor. Bugün sermayenin, işçilerden tüm baskı, yasak ve emekler üzerinde ezdiği terör, kıym politikasına rağmen sınıf mücadelesi toplumun gerçek kesimlerinde yayılıyor.

Halka, emekçilere karşı ilan edilen topyekün savaşın, saldırıların en çok etkilenen kesimlerin bir de işçilerdir. Sermaye, işçileri iktidarda birlikte işi savına karşı örgütü, topyekün bir savaş sürdürüyor. Ancak işçi sınıfı giderek artan ve önümüzdeki günlerde daha da yoğunlaşacak bu saldırıları pürüstlecek bir örgütleniş henüz ulaşabilmiş değil. Onlarca, yüzlerce direniş yapıyorlar. Ama bunlardan çok bir kısım kamuoyuna yansıyor veya yetersizce yansılıyor.

Özellikle küçük yerleşim birimlerinde, ilçe ve kasabalarda, işçiler ihyelerinde çalışan işçilerin sorunlarından, direnişlerinden kamuoyuna hemen hiç haberi olmayıyor. Sermaye, patronlara karşı mücadelede esas olan, işçilerin kendi güçlerine olan güvenleri, kararlılıkları ve cesaretleri. İşçi hareketine kazandırılacak, örgütleniş ve güvenin dağılmasının hakim olduğu, sınıf dayanışması (birlik) çok ciddi kalıpları ve süreksizliği sağlamadıkça için, vassadımız dönemde ka-

muoyunun bilgilendirilmesi ve desteğinin sağlanması çok daha büyük önem taşıyor. Burjuva medyanın hali ortada. İşçi sınıfının sesini boğmak için sermayenin bir gücü de onları oluştuyor. Sermayesi bir boyutu yakalayamadığını düşünüyor. İlgisiz, duyarsız olduklarını söylüyorlar. Ancak sınıfın taleplerini, beklentilerini, ihtiyaçlarını karşılayacak bir gazeteye değil. Biz büyük ölçüde bu boşluğu doldurmaya yönelik adım atmaya hedefli.

Sadece haber gazetesi mi olacak, yoksa politika üretin, yol gösteren, perspektif sunan bir yayın çizgisi de olacak mı?

Amacımız sadece kamuoyunun işçi direnişlerinden, işyerilerinden bilgilendirilmesi sınırlı değil. Öncelikle onların dört bir yanındaki işçilerin gazetesinin sayıları aracılığıyla da olsa, kendi içinde iletişimi, diyalogu, sağlanıyorsa, duygu ve düşüncelerini yansıtmaları, bugüne kadarki mücadelelerin deney ve birikimlerini de aktarmak, ortak bir direniş ruhunu şekillendirebilmeyi hedefliyoruz. Ancak özetlemek gerekirse, bugün işçi sınıfının içinde yaşadığı sorunları yansı-

tıran, aynı zamanda onun örgütlenmesini, mücadelelerini geliştirebildirmesini de amaçladık.

Bugün işçi sınıfı bir yandan sermaye ve siyasi iktidarı, diğer yandan sarı, reformist, uzlaşmacı sendikacıların kışkırtılmasına uğruşmakta, adeta soluk almaya engellenmektedir. Genel durumu yanıltıyor, bütün içinde çok ve az sayıda kalsa da, bu kışkırtılma kırılabilir, radikal mücadele örneklerinin hayat bulduğu görülmüyor. Zaman zaman bu nokta yakalandığında, saldırılar bir ölçüde geriletiliyor. Ancak bu işçi sınıfının geneline yaygınlaştırılmıyor. Bir bütün olarak işçi radikal mücadele hatında birleştiğimizi düşünürsek, bu bağışlar da gelip geçici olacaktır ve öyle de oluyor. İşçi bu noktada bir işçi sınıfına yönelen bu çok yönlü saldırılar karşısında, devrimci işçi hareketiyle barışık oluşturmada üzerimize düşen görevi yerine getirmekle kendimizi yükümlü hissediyoruz.

"İşçi Hareketi"nin haber olanakları, imkanları yeterli mi?

Gazetemizi gerçekten işçi sınıfının sesi solgu haline getirmek istiyoruz. Bu nedenle profesyonel bir kadroyla, sadece onlar adına yazıp çizilen bir yayın politikasından uzak duracağız. Okurlarımız kendi yazılarını, yorumlarını, düşüncelerini ve tartışmalarını, duygu, düşünce ve taleplerini kendileri ifade edebilecekleri bir çizgiyi yakalamaya çalışacağız. Yani sadece yayın politikamız ve hedeflerimiz değil, işçi arkadaşlarımızın gazetesinin doğal muhabirleri, yazarları haline getirip kamı, dinamik bir işlişi ağı

yaratmak istiyoruz. Okurumuzun eline aldığı "İyi, fena yazmıyor, doğuları söylüyor" değerlendirmesi bizim için yeterli değil. "Bu benim gazetem, ben fade ediyor, benim de katkım var veya olmalı" diyebilmeli. Kendilerini bir parçası olarak görebilmeli, maddi manevi her türlü desteği bir ihtiyaç olarak hissedebilmeli, gazeteyi her yönüyle sahiplenilebilir, mücadelelerini bir aracı olarak görebilmeli. Bunu sağlayabileceğimize inanıyoruz.

Tabii bu hedeflerimiz en kısa sürede ulaşmada okuyucularımızın süreceği dayanışmasını ve gazetemiz sahiplenmesinin payı büyük olacak. ☺

Soğanlıköy direnmeye devam ediyor

Bursa (Mücadele): İşçi kıymına karşı direnişte olan Bursa Soğanlıköy Den İşletmenlerinden Defne Derin 3 Temmuz'da 281 sendikali olmak üzere toplam 34 işçi daha işten çıkartıldı. Yaka zırmına kadar sendikası olarak çalışan deri işçilerinin suçu yine "sendikalaşmak"tı. Bursa'da toplam 113 deri işçi sendikalaşma çalışmalarını yaptığı gerekçeyle işlerinden atıldı. Bursa Deri-İş Temsilcisi Vahit Çubukçulup yaptığı basın açıklamasında "Yaklaşık iki yıldır devam eden sendikal çalışmamız karşısında 51 çoğunluk kazandığımız işyerlerinde, işveren sendikali işçileri işten atarak naylon işçi gösterip sendikal çalışmamızı engellemeye çalışıyor. Yakaladığımız potansiyelle işvereni toplu sözleşmeye davet edeceğiz. İşten atılan arkadaşlarımızın geri alınması için her türlü mücadeleyi vermeye hazırız. Güçlü olduğumuz haklılığımıza olan inancımızdan kaynaklanıyor." dedi.

"İşten atılan arkadaşlarımızın geri alınması için her türlü mücadeleyi vermeye hazırız."

Disk Deri-İş Şubesi 5 Temmuz'da işten atılan ve direnişte olan işçileri ve ailelerini çar bir yemek ve yürüyüş düzenledi. Yürüyüşe Otomobil-İş Sendikası Tüm Bel-Sen, Tekstil, Dev-Sağlık-İş, Disk Tekstil ve UL-DERTİ önderi temsilcileri katıldı. Yaklaşık 200 kişinin katıldığı yürü-

yüş sendika binasının önünde başladı. Soğanlıköy deri işletmelerinin önünde geçip deri işletmelerinin merkezine gelen emekçiler burada alternatif yemeklerini yediler. Yemekle bir konuşma yapan Disk Deri-İş Genel Başkanı Nusrettin Yılmaz "Direniş başlanarak 'İşçiyiz Haklarımızı Kazanacağız' diyerek mücadeleye atıldık. Haklı olduğumuz aldığımız güçle bu yolda geldik. Şimdi işçileri Haklıyız Kazanacağız sloganının hakkını vermek gerekiyor. Çünkü mücadelelerimiz boyutlandıracağımız türden yapıyoruz." dedi. Yemekten sonra işçiler "İşçiyiz Haklarımızı Kazanacağız", "Yasasın Soğanlık Direnişimiz", "Sendika Hakımız, Söke Söke Alınır" sloganlarıyla sendika binasının önüne kadar yürüdüler. ☺

Türk-İş yeni işçi kıyımlarına ortaklık ediyor

Son zamanlarda sendikacıların fazlasıyla keskin, fazlasıyla "siyasal" açıklamaları duyuluyor. Bu siyasal sendikacıların işçiyi daha geniş kazanımlar sağlamaya yönelik mesele istediklerini değil elbet. Bunlar yine bildiğimiz ağa sendikacılar; sendikacıların gelirlerini nasıl kârli hale getireceğini düşünün, sermayenin ve siyasi iktidarların sadık dostu sendikacılar. İşçi sınıfı 600 bini aşkın işçinin sözleşmelerinde taksanlık için eylem en eyleme koşarken, istediği sadece ekonomik artı değildi. Artık hiçbir gizli saklı İktisadi IMF patentli ekonominin işçiler için dayattığı dışılık ücret politikası değil, işçilerin taleplerini, işverenlerin ve bina başlı olarak toplu işten çıkarma politikası nun bu yöndeki baskısı, işçilerin dilinde "KIT'ler Halkın Satılması". "KIT'lerin Yönetimine Biz Talibiz" sloganlarına kurşun bulunduk.

Ne yazık ki geçirmeye masasında yine Türk-İş vardı. İşçilerin muhalefeti özellikle özeleştirme ve taşarlamaya karşı yoğunlaştırdı. Türk-İş'in sakası yok. Özeleştirme ve taşarlamaya özenmeden bir iş bitirmez" diyen Türk-İş yöneticileri, "Bir iş bitirmek için" tavizlerini sıralamaya başladılar. Çünkü işçilerin yer yer "Türk-İş'i aşan eylemleri", işçi iktidarı olduğu kadar sarı sendikacıları da korkutmaya başlamıştı.

Türk-İş'e ve ona bağlı bazı sendikacıların yöneticileri ücret artırı önerisini düfütükler gibi, işçilerin işten atılma yönelik yeni formüller geliştirmek (Çiller'e yardım) oldu. "İlk günün son çıkış", "Deneme süresini doldurmayınca ikinci olarak işten çıkartılma", "Toplam sigortalılık süresi 2 yıldan az olanlar 3. grup işten çıkartılma" işleri özenen (1) Türk-İş yöneticileri buna da eklemeli hali emetlerdi; "Sendika yönetici ve temsilcileri son işten çıkartılma" - Türk-İş, işçi çıkarılma diyorodu aslında.

Artık gelinen aşamada işçilerin talepleri birbirine kurban edilmeye başlandı. İşten çıkarmalar için ikidara formüller öneren, hangi kurumlardan özeleştirilmesini gerektiği ni belirten Türk-İş yöneticileri, işçilerin eylemleri karşısında da deşallıkla iktidarı bir tutum içinde oldular. Özeleştirme ve işçi kıymayla olanıyık olan Türk-İş'in aşından sözleşmeler önceden binişli. Bu nedenle yeni işçi kıyımlarını çok zorlaşmış siyasi iktidarı. yani sıra, onları aynı paralele giden Türk-İş'e de olacaktır. ☺

Devrimci Sol'dan Açıklama: "Limana saldırmak, gemileri bombalamak hedefimiz değildir"

Mersin (Mücadele)- Mersin'de bir süredir yoğunlaşan "Dev-Sol" limana saldırarak, gemileri bombalamak" şeklinde yalan ve spekülasyonlara karşı Devrimci Sol bir açıklamaya yaptı. 10 Ağustos'ta gazetemizin Mersin bürosuna gönderilen açıklamada Devrimci Sol, hakkında çıkarılan yalan ve spekülasyonları yaladı.

"Liman işçilerinin mücadelesini yakından takip ediyoruz. Yoğun bir hazırlik içinde olduğumuzu ve yakın bir gelecekte de greve çıkacağımızı biliyoruz. İşte tam da bu aşamada, yani liman işçileri topekinin bir greve, topekinin bir mücadeleye hazırlanırken, örgütümüz Devrimci Sol hakkında çıkarılan spekülasyon ve dedikodular bir tesadüf değildir," denilen bildiride dedikodu ve spekülasyonların kaynağını MIT ve kontrgörevi olduğu belirtildi.

Amaçlanan liman işçileri arasında Devrimci Sol'a karşı duyulan sevgi, sempa ve güveni yok etme ve yaratılmak istenen provokasyonlara zemin hazırlamak olduğu açıklanan Devrimci Sol, kendilerinin yönelik bu ypratma ve karalamaların boşla çıkacaklarını vurguladı.

Devrimci Sol'un her şeyden önce bir halk hareketi olduğu ve işçi sınıfının, yoksul halkın örgütü olduğunun belirtildiği bildiride Devrimci Sol'un eylem çizgisine de yer verildi.

Devrimci Sol'un eylem çizgisinde halka zarar veremeyecek, amacı ve hedefi belli olmayan hiçbir eyleme girilmeyecek, üretim araçlarına zarar veremeyecek vurgulanarak limana saldırarak, gemileri bombalamak gibi bir hedeflerinin olmadıkları açıklandı.

Ayrıca liman işçilerinin direnşlerinde, Turbo Filtre, Toros Gübre, Paşabağçe, Kağıthane gibi işçilerinle dayanışmaları esirgilenmeyecektir de ifade edildi.

Devrimci Sol, bildirisinde hedeflerini de "İşçilere başlatılan, eylem kurmayla çalışan, işveren ve işveren adamları: işverene işçi eylemini kırmak için destek veren acemeler ve kurullar; eyleme katılmayı eylem ve grev kırıcılığı yapan ya da yapacak olan işçiler; eylem ya da grevi kırmaya çalışan ya da işçileri satmaya kalkacak sarı sendikacılar; eylem ve grev sürecinde işçilere saldırarak, onların direnşlerini kırmaya çalışacak devlet güçleri" diye açıkladı. ○

Dayanışma Toros Gübre direnşini daha güçlü kılacak

"Bizler cebimizdeki üç kuruş paramıza göz koyan, hakkımızı istediğimizde bizi işten atmakla tehdit eden ve askeri-polisi üzerimize gönderen işverenlere karşı açtığımız mücadele bayrağının altında yürüyüşümüze devam edeceğiz."

Adana (Mücadele)-Toros Gübre işçilerinin fabrika önünde bağlaştığı oturma eylemi 40'i gününde dayanıyor. Yeterli kamuyu desteği bulamayan işçiler yitimi, kararmışlığı düymüyorlar. Her işçi "Zafere kazancakız" sözleriyle direnşlerini anlatıyor. Toros Gübre işçileri direnşle bağlaştığı günden beri işveren ve jandarma baskısıyla sürekli karşı karşıya kalıyor. İşçilerin fabrika önünde oturmamasından rahatsızlık duymadığını göstermeye çalışan işveren, jandarmayı sık sık işçilere saldırarak direnşin gelişmesini, boyutlanmasını duyduğu korkuyu açığa vuruyor. Jandarmaların her kaynağı olarak görülen fabrika, bazı üst rütbeli subaylar tarafından sahiplenilen daha çok savunuluyor. Jandarma komutanları çalmışa beklenmiş daha suçlu bulduğu, hakkında kamu davası açtığı ve milyonlarca para cezasına şartırdığı işvereni korumasının nedeni yalrın görmesidir. Her fırsatta işçileri saldırıp işçilerle tehdit ederek hakaret yapıyor. Ada-

na'dan gelen Albay Hüseyin Karagözölü işverene yarınmak için, direnşen işçileri fabrikaya götürüp getiren kamyonların şoförlerini "İşçilerin bir daha fabrikaya götürmeyeceksin" diyerek tehdit ediyor.

İşçiler bu baskı karşısında da eylemlerini sürdürceklerini belirtiyorlar. En çok kamuyu desteğini yetersiz olduğunu söyleyen işçiler, 9 Ağustos'a hazırladıkları eil ilanlarını Çeyhan esnafına ve Toros Gübre'de çalışan işçilere dağıtarak maddi ve manevi destek istedikler.

Direnş devam eden işçilerin Okday Turhan gırtlari söyledi:

"Burdan bir buçuk yıl önce haklı bir zemimde yaptığımız eylemlerde Türkiye günümüzde girmişti. Üstümlen gelen güncümüzü kullananlar işvereni 90 milyara yakın maddi zarara uğratmıştı. O zaman yaptığımız direnş ve grev yasal olmasına rağmen zararımız Likat-İş Genel Başkanı Melih Üstün Yılmaz bizi işverene sattı. Geçmişte eylemimizin en büyük eksikliği ciddi ve tutarlı bir önderiğin olmamasıydı. Bugün bağlaştığımız eylemde ise Liman-İş Genel Başkanı Hasan Biberin desteğiyle ve sınıf bilinciyle hareket ediyoruz."

Kağıthane belediye işçilerine nasil terörizm benzetmesi yapılmışsa, aynı şey bize yapılmak isteniyor. Şu anda işveren ve jandarma baskısı terörist olarak göstermek ve kamuyunun desteğini engellemek istiyor. Eğer işçi istemek, sendikal çalmaya yapacak teröristlike bizi bu suçla Anayasa teşvik ediyor. Bize düşen görev bu suçlu işçilerde devam etmektir. Halk olan ve direnen kanacaktır. ○

"Eğer işini istemek, sendikal çalmaya yapacak teröristlike, bizi bu suçla Anayasa teşvik ediyor."

Bolu Mastas işçilerine işveren saldırısı

Bolu MASTAS (Modürün Abant Susta Sanayi ve Ticaret A.Ş.) fabrikasının sahibi Şeref Atak ve yardımcısı Aytan Kur'an işçilerin sosyal haklarını gasp edebilecekleri aşığı ücretten göstermesi, tasarruf fonunu eksi ödemesi ve 1991, 92, 93 yıllarında ücret artışlarını, 93 Ocak'tan itibaren uygulanması işçiler arasında tepkile karşlanmıştır. İşçiler haklarını aramak için Hak-İş'e bağla açmış ve işkolunda örgütlemeye başladılar. Bunu kabullemeyen Aytan Kur'an "Sendikaya üye olanlar fabrikayı terk etsin" diyerek işçilere kufur ve hakaretle tehdit ediyor. İşçilerin topla tavırlarına yegane paralı zine çıkartıldığını açıklayan Kur'an, işçilerin paralarını ödemedi. Bunlara da yetmeyen Kur'an, İstanbul'dan getirdiği silahlı 25 faşisti işçilerin üzerine saldırdı. İşçilerin İstanbul'da görevli polis memuru Orhan Kur'an ve adamlarına da olduğu faşistler, işçilerin oturdugu kahveciyi basıp 4 kişiyi yaraladı.

Bu faşist grup "Baray Sivas'tan beter yapacağız" diyecek yoldan geçen insanlara da saldırı: Arabaları halkan üzerine sürme faşistlerce fabrikaya çalışan bir işçiyi aslahtı saldırdı. Eylem esnasında ortada görünmeyen polis, bir işçiyi öldürmekle olayı protesto etmisi üzerine eylemlerini engellemeye çalıştı. Polis "Şimdiye kadar neredeyişin" sorusunu nasil cevaplandırdı. "4 tane silah eile geçirmek" ifadesinde kaldı. Oyada kullandıkları silahları Fabrika Müdürü Aytan Kur'an Mercedes motorlu arabayla kaçırarak öğrendi.

Daha önce de fabrikada çalışan işçilere hakaret eden ve döven Aytan Kur'an, Savcılığa şikayeti ediliş, hakkında hiçbir yasal işlem yapılmamıştı. Saldırının amacı işçileri güdük ederek haklarını almaları engellemektir. İşveren kontrgörevi işçilerle mücadeleyi engellemek istiyor. ○

Antep'te dokuma işçileri sessizliği yurtıyor

Adana (Mücadele)- Gaziantep'te dokuma sektöründe işletmelerde çalıştırılan işçilerin sağlığı koşullarda, şortasız, sendikası, züccat ücreti ve bütün demokratik haklardan yoksun bir şekilde çalıştırılan dokuma işçileri harekete geçirdi. Önceleri işçiler yemek saatlerinde bir araya gelip, kahve toplantıları yaparak sorunlarını çözüm bulma doğrultusunda düşünceler ürettir. İki hafta süren çalışmalar sonucunda işçiler ilk olarak, bir araya gelerek işi bırakma eylemini gerçekleştirdiler. Bu süreç içerisinde polis işçileri gözdağı vererek işin kendine "önder" olarak gördüğü bir işçiyi gözaltına aldı.

Bunun üzerine dokuma işçilerinin ölkesi toplantı, 7 Ağustos'a Çikürten, Unalı ve Şehreküstü mahallelerinde dokuma işletmelerinde çalışan yaklaşık 1500 işçi, Kilis Mahallesi'nde bir araya gelerek kalkışma koşullarının düzeltilmesi ve gözaltına alınan arkadaşlarının serbest bırakılmasını işi yürütüyor. Polis barikat kurup, havaya ateş açarak işçilerin yürüyüşünü engellemeye çalıştı. Bir ara dağılan işçiler tekrar bir araya gelerek "İşçiler Halkın Kazancak" sloganlarıyla yürüyüşe devam ettiler ve polisin saldırısına tag ve sopalarla karşı verdiler. Polis çok sayıda işçiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınan işçiler 9 Ağustos Pazartesi günü serbest bırakıldılar.

9 Ağustos'ta iş işçiler tekrar tamin işi bırakma eylemi yaptılar. Bu eylem sonucunda Vali ve Sanayi Odası Başkan'ının araya girmesiyle işçilerin sendika, sigorta, Pazar günü zorunlu çalıştırılmasını kaldırılması ve ücretlerin zam istegini işveren talepleri kabul edildi. İsteklerinin kabul edilmesi üzerine işçiler eylemlerini son verdiler.

Eylemden sonra görüştümüz bir işçi, "İşçiler işçilerin işinde başka dostu olmadığını şimdiki daha iyi gördük. Taleplerimiz önce ekonomik, daha sonra demokratik talepler de vardı. Bir araya gelerek sorunları çözmeyiye birlikte hareket ederek kazanımlar elde etmeyi hedefledik. Polis karşı gösterdiğimiz direnş haklılığımızın göstergesidir. Şunu iyi biliyoruz ki, uzun vadeli düşünmedikçe hiçbir kazanım kalıcı değildir," dedi.

İşçiler aynı ayri işletmelerde, az sayıda çalışılmaları ve örgütsüz olmalarına rağmen Antep'te ilk defa böyle bir birliklike örneği sergilediler.

Bu eylemlerle birlikte hareket etmenin gücünü öğrenen işçiler, bundan sonra da beraber hareket edeceklerini belirtiyorlar. Önemli olan kendiğinden gelişen birliklikelerin örgütlü bir güce dönüştürülmüştür. Çözümün aradığı, birliklikeleştirilmesi ve direnşlerinin zafere sonuçlanması, birliklikeleştirilen örgütlü bir güce dönüştürülmesiyle mümkün olacak. Antep'te işçilerin ortaya çıkardığı sonuç, özçünce güvleneye hakettiğide hakların kazanılacağı görüldü. ○

Solda darbecilik erozyonu

Darbceci karşıt çetresinin gazete-miş çalışanlarından Zeynep Arkan Gülbay ve Saray Karakurt'a saldıkları kampanyada solun tavır bizzat açısından tartışılabilir. Bugüne kadar darbecilik savunmaları, onların hamiliğini yapmak için çeşitli dercelerde çaba gösteren çok sayıda çalışanların dışında, tam bir duyarsızlık örneği değildir.

Şaşırtıcı olmadı dedi. Çünkü bugüne kadar çok çeşitli biçimlerde, darbecilik kuran, bu anlayışa bizzat tavır alan solun darbecilere tavır alınmasını bekliyorlardı. Bu kimileri için politika düşüncüseli ifade ettiği için mümkün olmazken, kimileri için, bizzat yönelik önyargılı düşüncülerinden dolayı mümkün değildi.

Ancak solun büyük bir kısmı Rıza Güneşer'in katledilmesinden sonra tavrından "tarafsız" tutumlarını sürdürüyorlar. "Komünistler her iki kanamada devrime ve halka karşı suç işlemekte olduklarından suçluların birinin ya da en az suçlunun yanında yer almazlar ve alımayacaklar." (Emeğin Bayrağı Sayı 95)

Emeğin Bayrağı'nın öze ifade ettiği bu "tarafsızlık politikası", solun darbecilik "güçlendiren", onları koruyan ve kampanya çözümlerini sağlayan daha önceki politikalarından ayrı ele alınmaz. "Tarafsızlık" taraf olmanın diğer adıdır. Bu nedenle her ne kadar "biz karşı-mıyız" deseler de sonuçta taklidi olarak tutum darbecilere içine girmiş. Malisli'de "dergiler platformunun atılma kararını", ister atılsın devrimci bir örgütün oluşmasına karşı sürdürüldüğü mücadele-sine sokulan vurulan bir darbe olduğu kadar, darbecilere de sevinçli bir karar-dır. Onların "karşı tarafı da platformdan çıkartıldı" ırazıların yaraya gıyız ancak, objektif olarak düşünceler durum budur. Halkta devrimci hareketle işi "tavır almaz" mantığı ile köklenir daha diğertler. Malisli'de darğler platformu toplantısına çağrılan temsilci arkadaşımızda "Bundan sonra ne sizinle ne de diğer tarafla hiçbir ilişkimiz olmayacak" deniyordu. Ancak bu dergiler platformunda zaten yoktu, olmadığımız bir yere "toplantı var" denilecek çağrılmakta neyin nesi oluyor?

Bir başka örnek de cezaevleri cephesinde yaşanıyor. Gaziantep Cezaevi'nde yurts-aver hareketi "önerisi" ile devrimci-ler "cezaevi platformunun çıkardığı" te-ma-iki haklı ellerinden alındı. Böylelikle darbecilğin solda mayısu görülməsi için çaba gösteren yerlerden biri olarak Antep Cezaevi'de solun kara lekelenmesi elendi.

Özgür Gündem gazetesi de farklı bir tavır sergilemiyor. Toroslarda katledilen Devrimci Sol gerillanın için Adana'da ilan "vermek isteyen devrimciler Özgür Gündem'in darbecilere savunma sözleri ile karşılaşırlar. İstanbul'da Rıza Güneşer için verilerek istenen ilanın alınma-ması, buna karşı darbceci Erdoğan Elili-ğin ile ilgili ilana yer verilmesi hiç de "tarafsız" ve kandelilerin çok sevdiği "solu kucaklama" anlayışına uymuyor-du.

Darbecilere mahkum etmemek için bin bir dereden su getiren, nasihat üzerine nasihat veren, hatta darbe yapmanın mesruluğunu savunan sol, aylardır darbecilere gerçek yüzlerini açılmamıza rağmen bugünkü zamandan göstermemizi istenilmek istemiyor. Defalarca antlaşmasına rağmen, bugünkü durumun oluşmasında pay sahibi olarak darbecilere fiilen desteklemek, tarafsızlık adı altında utangaçça desteklemeye doğru geri adımlar atması onları ne yazık ki kurtarmıyor.

Gerek Rıza Güneşer, gerekse gazete-miş muhabirlerine darbceci karşıt çetresi tarafından saldırısına solun aynı yapılmışlığı tarafından ve ırsatılığın ortada kaldırmadı. Herhalde sol darbecilere daha fazla kan dökməsi, bizzat daha fazla saldırmasını bekliyor. Bizzat yönelik saldırı sonrası ciddi bir tavır alması göstermemizi istenilen bugüne kadar görülebilmemiz çok şevrelere bu konudaki düşüncülerini özetle şu şekilde ifade ediyorlardı:

ODAK dergisi ön yargılığın tipik bir örneğidir. Bir yandan "tarafarın birbirinden insan öldürmesi bu için çözüm değildi." derlerken, gazetemize yönelik saldırı ile ilgili sordurduğumuz soruya tam da kendilerine uyan bir yanıt verdiler. "Mücadelemin yapıldığı aklamla ile saldırı Devrimci Çözüm çevresinin yapıldığını düşüncüştük. Ama Devrimci Çözüm dergisi bize gerçekleri fakista olayla ilgili olmadığını söylediler. Dolayısıyla bu olayla ilgili bir açılmamız olmadı." Bu yanıt şaşırtıcıdır. Her ne kadar "Siz ve onlara karşı tavırmız aynı" deseler de gerek gazetemize yapılan saldırıyı yu-kandaki bakışları ile, gerekse de 23. sayılandaki "Sol için çatışmalar artarak sürüyor" başlıklı yazıları ile tam bir darbecil karşıtı olduklarını gösteriyorlardı. EMEĞİN BAYRAĞI'na, görüldüğü 96. sayılandaki belirtilirken, başka bir şey söyleyeceklerini ifade etti. Bahse konu sayılandaki bize yönelik saldırı ki-narınan "Bu başlık bozuk gerçek saldırı-nın DS-BY kanamada yapıldığı iddia ediliyor. Kim veya kimler tarafından yapıldığı, gelinen aşamada fazla önemli de-ğil" deniyordu. Sol içerisinde, bize yö-

nelik saldırı karşısında duyurdu diyebile-ceğimiz bu saldırı aynı yazının üstünde yer alan bir başka haberle kıyaslan-dığına hiç de öyle olmadı. Antlaşılıyor. "Gazetemiz başkaya göre kanadık Aydin-lar Matbaası'nın kimlerce kundaklandığı biliniyordu. DS-OK kanadı da üstlen-miş değildi. Ama bunun pek fazla bir önemi yok. DS-OK kanadının yakmadığı varsayılabilir bu bu onun sorumlu olduğun-u karartmaz. Aksine DS-OK kanadı bu saldırının sorumkudur." Bu sözlerle yu-kandaki sözler arasındaki fark, onların nasıl bir önyargı taşıdıklarını gösteriyor.

EMEĞİN Dergisi "Bz bire bir olaylarla il-gil basın açılmaması ve görüldüğü bir-gün" derken, "Daha önce OK çevresi-nin tek yanlı saldırılarına karşı çıkmıştı. Ama süreç içerisinde diğer tarafla da aynı yöntemlere başvurusuna onlarla da aynı platformda bulunmaya karar aldılar. Bz ne Bedi Yağar'ın karşı darbceci olarak gö-rüyörne, ne de Dursun Karataş'ın karşı darbceci olarak gördüklerini bu görüş ile klasik bir "tarafsızlık" önyuncusu ol-duklarını ifade ediyorlar.

HEDEF dergisi, bize yapılan saldırı ile ilgili protesto açılmaması yapılmakla, karışıklı uygulamaların genelde devrimci harekete ve özellikle de Devrimci Sofa-zar verdiğini düşünmektedir. Bu sebeple "her iki tarafa da tavır aldıkları" söyle-yen Hedef dergisi olayı örgüli bir çatışma olarak değeriştirildiklerini ve bir an önce bitmesini istediklerini belirtiyorlardı.

Aynı gerekçe NEWROZ ATEŞİ, NEWROZ dergileri de "her iki tarafa da tavır aldıkları" belirtilirken Newroz Ateşi "ör-güt içindeki durumu darbe olarak değeri-

lendirmedikleri ve örgüt işleyişinde yanlışlıklar olduğunu söylüyorlar.

KOMÜN dergisi ise daha içgiri bir yaklaşım sunarak, "sorunun çözümü için değildi de yazacağımız yazı için malzeme toplamak için geliyoruzuz" gibi sözlerle bizzat yönelik önyargılı düşüncülerini böylelikle ilgisiz bir yanıtla göstermiş ol-dular.

DEVİMCİ EMEK ve İŞÇİNİN YOLU gazeteleri daha olumlu bir yaklaşım su-narak, duyurulukları dergilerinden daha açık ifade ettiler. Devrimci Emek "Sol bu olayın üzerine deyim yerinde ise bakıl-ma alması. Yani direkt taraf oldu. Bz bu olayda taraf değiliz. Ayırtıcı örgütlerin kendi iç sorunlarıdır." derken çatışma-la-rın bitmesini, her iki tarafın da güdük kullanılmaları doğu bulmadıklarını söz-le-rine ekledi. İşçinin Yolu gazetesi ise "Yapılan darbe olduğu çok açık, bunun yazıldı. DS ismini de darbecilere kullan-maması gerektiğini söyledi. Bz her iki gruba da devrimci örgütler" şeklinde düşüncülerini özetlerken gazetemiz mu-habirlerine yönelik saldırının hiçbir man-tıkla açılmamasını istemeyi, özellikle de basına yönelik saldırı açısından da lanetlenmesi gerektiğini belirtiyorlar-dı.

Tüm bu açıklamalar ve tutumlar karışında sormak istiyoruz:

Sorun darbecilere olursa, gazetelere boy boy ilan verirken, gazetemiz çalışanlarına yapılan saldırı ile ilgili hiçbir ilanın olmaması nasıl açıklıyor-su-nuz?

Darbceci Çözüm'ün basılması karışın-da "çemiş olsun" diyelim, "nöbet" tu-tarken, bizzat yönelik saldırı nedeniyle "çemiş olsun" söyleyi düşüncüyü mu-sunuz?

Ya da, "dostluk", "dayanışma" duyuru-larını sadece darbecilere yönelik mi? Muhabirlerimize yönelik saldırı karışın-da "dostluk" ve "dayanışma"nın nasıl göstermeyi düşüncüyünüz?

"Tarafsız"ların yanında "tarafsızlık" maskesine ihtiyaç duyulmaz, darbecilere in koruması için cama başla çalışan-lardan tam bir sessizlik çok konusuydu. Bugüne kadar Özgür Gelecek dergisinden hiçbir açıklama yapılmadı. Soru-yuz: TKP/ML yurtdışı buronsun Haziran 1993 tarihli "Devrimci saflarda güdük kullanma yönteminden vazgeçip ve hatırızı ciddi biçimde düzeltiniz" başlıklı bildiride "Nerede DS/BY kesimi DS/OK kesiminin yapıldığı gibi saldırı yapıldı da çok yu-mdu? Nerede DS/BY kesiminden devrimci vurdu da sesimizi çıkartmadık. DS/BY kesiminin mevcut en ağır hatası D.Karatay hakkın-da yayınladığı bir bildiriyi ve bunu da hep eleştirirdi ve güdük de güdükte eleştiri-yor ve uyarıyordu. Ama açıkça ortaya çıktı ki, onlar hatırlarına karşı daha ol-gun ve yapıcıdır." deniyordu. Pek, gerek Rıza Güneşer, gerekse gazetemiz çalışanlarına karşı darbecilere yapıldı saldırılar sonucunda nasıl tavır aldınız, ne-ler söylediniz? Darbecilere hangi plat-formlardan çıkardınız? Evet, hangilerini yaptınız! Yapmayı düşüncüyünüz müsunuz? Bu ki örneği dışında darbecilere daha birçok saldırıları da duruyor orta yerde.

Solda tarafsızlık moda oldu. Oysa tarafsızlık, taraf olmanın diğer adıdır.

izini gizleyemeyen Aydınlık

"... Devrimci Sol içerisindeki fikir ayrılığının şiddetle düştüğünü herkes biliyor, yazıyor. Dört duvar arasındakı Erdoğan Elyuğun'un darbeciliğe ne ilgisiz olabilir?"

Polisin yargıcaz, infaz yöntemi bizzat kendisi kullanyor. Böylece yargıcaz infaz polisi gerek kalmamaktadır... Halk içindeki gelişmeleri ilka yöntemi ile çözmem ve şiddetle başvurulan anlayış, pratikte polis yöntemleri ile paralellik gösteren bir çizgi izledi: Bu ortamda atı zıyile it izi hep birbirine karıştı. Polis sol işi şiddet cenneti her zaman ızdı ve sol okulların birbirini karması işi kışkırtılmakta bulundu. 25 yıldır solun birbirini vurmasından hep devlet kârda çıkıyor. Devrimci Sol içerisinde inananın şiddetle devletle de buluşmuş olmasından kimsenin kaçması olamazdı..."

Son günlerdeki kışkırtışçılıkta bir kaç yayın organlarında yer alan yazılardan bir tane daha. Bu kez darbecilere kol kaustırıp, devrimci hareketi adı gütmeye sırası Aydınlık gazetesini yazılarından Ferit İhsen'e'de.

Eski misyonundan kurtuluşu gördükleri için Azdı Nesin ile ortaklık kurduktan sonra, var gücünü burjuva basın içerisinde de protokole yer ettirmeye çalışan Aydınlık gazetesi, yüzünü tekrar göstermeye başladı. "Cilali haberi devri kapandı". "Gerekçe size yanıtıdır işi değildi" sloganları ile iddialar bir şekilde ortaya çıkan Aydınlık gazetesi de, tipki iddialar gibi vaatlerini iddiala ezilmez durumda. İlan verildiği için Maden-İş yöneticileri albayındaki haberele sansür uygulayan Aydınlık yöneticileri, gerekçelerini açıkça söylemek de hiçbir sakınca görüyorlar. Hatta açışa haberele sansür uyguladığını ve gazeteyi işi Partisi'ni yayın organ haline dönüştürmesinden rahatsızlık duyarak aydınların "ahlakı tavassut" sorgulayma kalkıyorlar. Gazete içerisinde operasyonlara herkesin ücretsiz yararlanıldığı ya ocakları özelleştirilerek bağlayan Aydınlık yöneticileri, ikinci adımı ise ilerici bir ses olma iddiasıyla topladıkları gazetecileri hiçbir gerekçe göstermeden maaşlarını ödemeyerek ve maaşlarını indirerek attılar.

Aydınlık yazısı Ferit İhsen'e bu yazıyı yazdın mıdır? Soran Devrimci Sol'un Maden-İş yöneticileri bir Aydınlık'çılara para vermemesi mi? Zannettimiyor. Devrimciler kısıp tutumunu 12 Eylül öncesinde ilbar ederek, kurucu sarak sergileyen ve 12 Eylül mahkemelerinde "Biz bütün işi yargılamak çok yanlıdır. Biz Türk bayrağı ve İstiklal Marşı'nı korumak için mücadele ettik". diye savunma yapan Aydınlık'çıların bu yazıyı yazmakta amacı elbette devrimcileri gürlüşlerini yansıtmak da olamaz. Öyleyse yazıyı yazdın mıdır? İşte diğene yazarmak, "sol" görünüşü payeler kapmak ve misyonuna yerine getirmek istiyor. Nassal olarak da Erdoğan Elyuğun'un "Dört duvar arasındakı Erdoğan Elyuğun'un darbeciliğe ne ilgisiz olabilir" diye sorabılıyor? Kısır bir özne cezavine giren birinin daha önce ne yaptığı nereden biliyorsun? Yoksa şu de Ertuğrul Kürkçü bir Erdoğan Elyuğun'un eski arkadaşlarından mımsız? Hem darbecilere kucağ açmanız, onları korumamız bizi üzmüyor, sevindiriyor. Çünkü sizlerin Nassal fırsatçı, komplocu ve karşı-devrimci olduğunuz iyi biliyoruz. Darbeciler sizin olsun. İstediginiz gibi kucağ açabilirsiniz.

Demek, "25 yıldır solun birbirini vurması hep devlet kârı çıkmıştır". Pekli bunda sizin ne kadar payınız olduğunu size yarmadınız mı? Korkunuzmuş değil mi? Yazmasanız da, söylemeniz de, bilen bilirdi, suçlunuz.

Bu seferki yazınız da yine Dogru Perinçek mi yazıp inzulamanız için önünüzde koydu, yoksa siz mi yazdınız bilmiyoruz. Ama şunu iyi bilin ki, devrimcileri yargılamak karşı-devrimcilerin görevi değildir. 12 Eylül mahkemelerinin bile yargılamaya başlamadığı devrimcileri siz de yargılayamazsınız. Siz en iyisi yine ilbar yardım alabcekleriniz için övücü haberler yazıp, akyelerindeki haberleri sansür ederek "dürüst gazetecilik" oymaya devam edin. Aydınlık'la birlikte hareket eden, onları aynı çatı altında toplayan, onları ortak olan Azdı Nesin ve çevresi oturma bir kez daha düştünmelidir. "Anlatık" diyorsunuz. Neyi anlatınız? Devrimcileri, bericileri ilbar için pusuda bekleyen, devrimcileri "zor" anlarında sevinçlerinden uçanlarla hangi pazarı yarıyor? Beride halkımızla ve devrimcilerle hesap verdiğinizi düşünerek hareket eden diyorsuz. Dost bildikleriniz, kuzu postuna biriden kurtan farkı değil. ♦

"Yaz öğlüm, dedi ki..."

2 Ağustos 1993... İstanbul DGM'nin zotü, içeri tekton tükümü. DGM'de Uğur Yağar Kılıç ve Şengül Yıldırım'ın kadredilmesi ile ilgili dava görüldü. Katilaman tanımlı Ergül Üzüm'dü ifade veremeye gelmesi nedeniyle, büyük bir kalabalık mahkemeyle izlemeye gelinekti.

Duruşmanın başlamasından bir süre sonra mahkeme salonundan başlama ve slogan sesleri duyulmaya başladı. İçerde sanık olarak getirilen beş kişi daha vardı. Onlar da Ergül gibi üzerinde Uğur ile Şengülün resimleri bulunan ve "Ümuda Katledemeyiz" yazılı tişörtlerle gelinekti. Mahkeme tişörtleri üzerine yenden giimleklerini giymeyi kabul etmeyen beş kişin zorla dışarı çıkarılması karar verdi. Sanıkların çıkarılmasından sonra hakim, katibe döndü: "Ne diye slogan atıyordunuz. Üzerlerinde yazan yazı okuyabildin mi?" diye sordu. Bunun üzerine avukatlar tişörtlerde "Ümuda Katledemeyiz" yazdığını söylediler. Fakat katib tişörtlerde "Bizi Tüketecekmiş" yazdığını iddia edince, bir süre düşünen hakim kışkırtan ortamı buak katibe döner: "Yaz öğlüm Ümuda Kesemeyiz" yazılı tişört giydikler ve slogan atıtları..."

Ha bir kârış ha bir arşın

Bir hâin "devrim ehli" ve "kahraman" olduğunuz iddia etmek anladın darbecilere bile zor gelmiş olacak ki, öyleyen yalanlarla bir iddialar destlenmeye çalışıyor. Darbecilerin liderlerinden Arif'i yere göğe sığdıran darbeler omı anlatırken, sadece darbeden sonra gerekçelendirip "başarlar" la yetinmiyorlar. Geçmişe yitiren terfileri Arif'in "başarları" na yeni "başarlar" katmayca çalışıyor.

Darbeler Arif'in arından yayınlandıkları içel sayda onun "80 öncesinde Kürdistan komünistleri yer aldığını yazmışlar. Biz Arif'in o dönemler Malatya sorumluluğu yaptığını biliyoruz. Ama herhalde bizim bilmediğimiz bir şeyler var: Asaf bu ya, yetenekli, iki iş bir arada yürütebiliyor. Belki Malatya sorumluluğunun yanı sıra, güttün bile işi olarak (çünkü bunu bir tek darbeler biliyor) Kürdistan Komitesi işleğini sürdürüyordu. Ya da gayet açık olduğu üzere, darbeler Arif'i gemişe ektili bir tarzda terfi ettirmişler, yani yalan söylemişler. Bir ke-re yalan söylüyorsunuz; nasılsa; ha bir kârış, ha bir arşın. Daha geniş, daha büyük düşünün ki, kazara yazılmasını okuyanlar da "ne adanmış şa Arif ya" diye hoyretlerini dile getirebilirsinler.

Nasılca yalanlar sayesinde ayakta duruyorsunuz; Gün gelir Sinan cezvinde "90 yılıya yerine "91 yılınaşına sürer eder, gün gelir DSG sorumlusu olanlar Türkiye sorumlusu olacak lense ediliyor, gün gelir Tokpaki halkı bir araya gelir, darbelerinin bildirisine omı koyar. Dünya büyük, darbeler her şey kadar. Ne diyelim, Arif ölmeden önce kariyeristi, öldükten sonra kariyer sahibi oldu.

Korkunun ecele faydası yok

Bir ülke düşünün ve bu ülkenin Eskişehir diye bir ilini. Tabii ki bu ilde de işkenciler varmış. Hıkaye bu ya, bu işkencilerden biri olan İslam Gülmüş'in evinin karşıssındaki inşaat binde devrimci insanlar para kazamak için çalışıyorlarmış. İşkenceci olacasın da bu ülkede rahat edeceksin, mümkün mü? Hele bir de devrimciler senin evini görmüşse, artık geceleri de uyuyamazsın. Nitekim bizim kahraman işkencecimiz de bu ruh hali içerisinde birkaç gün devrimcileri izlemiş. Ne yapip ettiyse devrimcileri iğinden edememiş. En son çare olarak da diğer arkadaşlarını çağırıp bunları şubeye götürmek gerektiğini düşünmüş. Ne de olsa orada güçlü olduğunu düşünüyormuş. Fakat bu da işe yaramamış, devrimciler işkencecileri en güçlü oldukları yerde bir kez daha yenmişler. Bizim kahraman işe şubede köprü-rüp "Korkumuyorum ulan, korkmuyorum. Sizin mi korkacağınız" diye maralar atıyormuş. Kahramanlar bununla da kalmamışlar, devrimcileri o inşaatta çalıştırarak öldürmekle tehdit etmişler. Bu tehditlerinde de başarılı olamamışlar. Gözaltından çıkan devrimciler morluklarla birlikte yine işe gidiyorlarmış. Artık kahramanın ruh halini şu düşünün.

"Merhaba Asker!.."

Öğlünden aldığı botlarla ve generalleri Kürdistan dağlarında gezinen Tansu Çiller, kendini fena halde askercilik oynamaya kapırdı. Meramın kitalarını denetleyen Çiller'in en büyük zevki ise askerlere dönerek "Merhaba asker" demek.

Geçtiğimiz günlerde İstanbul'a gelecek zabta teğkiltatının karuldu yıldınoamı nedeniyle Büyüye-hir Belediyesi'ni ziyaret etti. Çiller'i belediyeye gelip sıranda zabıtalara karşıladı. Belediye Başkanı ile sıkışan Çiller zabıtalara önüne geldiğinde "Merhaba Asker" dedi. Üst üste kırdağı potlarla Yıldırım Akbulut'un bile "Benimle dalga geçiyorlardı, ama bu beni de geçti" demesine neden olan Çiller, gerekçeten sağıftından mı pot karıyor, yoksa askeri görünümüne peşinde koşarken artık herkesi mi asker görüyor?..

Bamteli

PEDROS RAMIREZ
"OLG MANGALARI'nda 6 yıldık teröristler var. El Salvador'da gerillaların devletini anımsaması ne neta işle oldu. TC vatandaşları ay zıyıl şel kim istedik ilayar."

VAKKAS KURT
12 Eylül'den önce MHP'ydü. Daha sonra cezaevine malayın e di. Simal çel kim adayı. Hepsin de işi "ADAM ÖLDÜRMÜK". 20 Milyon masaf arab kelle başı aramaya mısın."

MARCOS AGUIRO
Tüpiplerinden geliyor. Kontreğil le eylemlerinde uanan. Ayrica Nikaragua'da, Angola'da ulusal muhafızlık yapıp. Çiller "CIA" den edip kom güi benzeri varıştını anımsas garantı."

Hasret Gültekin Sanat Merkezi kuruyor

Sivasta yakılarak katledilen Hasret Gültekin'in anısına ailesi ve yakınları Sanat Merkezi açıyor. Hasret Gültekin Sanat Merkezi Yürütme Kurul Sorumlusu Kade Karakoç'la yaptığımız söyleşi yayınıyoruz.

Mücadele: Sanat Merkezi açma düşüncesi nasıl ortaya çıktı?

K.Karakoç: Hasret'e müzik çalışmalarını beraber yürütüyorduk. Hasret'in ölmeden önce bir sanat merkezi düşünmüştü vardı. Hatta ismini Ötopyalar Sanat Merkezi olarak koymuştu bile. Sanat toplumsal mücadelenin bir parçasıdır. Hasret bu anlayışın, bu yaşadığı ve mücadele ettiği toplumu temsil ediyordu. Evrensel bir sanat anlayışı vardı. O geleceğe bakıyordu. Bizler bu anlayışı insanlara verirken, Hasret gibi insanlar yaratırken Hasret yapıyor. Bu düşünceyle sanat merkezi açmaya karar verdik.

Mücadele: Sanat merkezini açmak için kurumlardan ya da birtakım sanatçılardan destek bekliyor musunuz?

K.Karakoç: Birtakım yazar-

lar, düşünürler, çizerler olayları etkisinde kaldılar. Fakat genel olarak bir şey yapamamıza çaresizliğini görüyoruz. Bu sanat merkezi maddi manevi bütün gücünü halleden alacak, halkın tarihini, kültürünü araştırarak ve sürdürebilecek bir kurum olacak.

Mücadele: Hasret Gültekin Sanat Merkezi'nin hedeflerinden söz eder misiniz?

K.Karakoç: Hasret'in halk kültürü ve halk müziği üzerine araştırma- ları var, bunları yayımlamayı düşünüyörük. Yine Halk Kültürü ve Ozanları Araştırma Komisyonu kurup Anadolu'yu gezmek gibi bir düşünce- me var. Daha sonra bu araştırmaları belgesel film yapıp gösterime sunacağız. Hasret'in

"Hasret Gültekin Sanat Merkezi, onun sanat anlayışı doğrultusunda gelişecek."

piyasaya çıkarmış video ve müzik kasetlerini düzenliyle piyasaya çıkarmayı da düşünüyörük. Hasret Gültekin Sanat Merkezi onun sanat anlayışı doğrultusunda gelişecek. Hasret'e si- nırlı kalmayacak. ○

Özgürlük Türküsü Susmuyor

Özgürlük Türküsü 7 Ağustos Cumartesi günü Kupaşada'nda bir konser verdi. "Kupaşada İçleri Birleşme ve Dayanışma Demeki (Kuş-İ-Der)'nin

stadyumu Fenerbahçe'ye bile veremedi, size hiç veremeyiz." Bu sözleri altındaki gerekçer konser günü ortaya çıktı. Kupaşada Belediyesi aynı gün, aynı saatte Ebru Gündeğ'le bir konser düzenledi. Yer ise stadyumdur. İçleri birleşme yasası bökme için uygun bir yörünce. Bu arada stadyumun işlevi de ortaya çıkmış oldu: Ebru Gündeğ gibi sanatçıları "sanat" ıca eyledikleri yer. Konserden bir gün önce sandır açma talebini de geri çevirmiş engelleme başkanının bir parçasıydı.

Bu gibi tutumları raşın Özgürlük Türkü- sünü konserde coşuklu bir kalabalık karşıladı. Türküler sloganları destekledi, apık hava sinema salonuna sığdırdı. Konser sonrası polis iz- mi, Söke ve Aydın'dan gelen izleyicileri yak- lak 35 kişiye götürdü. Kupaşada Emniyet Mü- durlüğü ve İçişleri Karakolunda gözaltına alın- 11 Ağustos günü İzmir İnsan Hakları De- meği sekiz derinden oluşan İzmir sosyalist der- giler ve gücüne olayı protesto eden bir basın açıklaması yaptılar. ○

Özgürlük Türküsü bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da susmayacak.

düzenlediği konsere ilgi yoğundu. Polisin ilgisi ise yine azımsanmayacak derecedeydi. Engelleme başkanına bu sefer Belediye Başkanı da dahil ol- muştuk. Konser için stadyumun kiralaması isteyen demerke Belediye Başkanının yanıtı idi: "Bu

Festivaller kabuk değiştiriyor

Pir Sultan Abdal Şenliklerinin devlet güzetiminde ve himayesinde bir katliama dönüştürüp 37 ileriye- din saratacın yakılması ya da- nı, bu durum diğer festival ve şenlikleri de etkiledi. Festivalleri bir karam vaktikere yasaklar- ke bir kısımda ya iptal edil- yor ya da işlevlerini yitiriyorlar. Aşk Veyse ve Avaros festivalleri ya- saklandı. Dikkli Festi- val'nde ise Yonca Evcimlik, Tar- kan gibi lümpen kültürün temsil-

cleri yer alıyor. Üsküdar Beledi- yesi'nin Salacak'ta düzenlediği Sa- lacak-Katlim Festivali, önceki yıllardan farklı olarak Beylerbeyi Sarayı'nda saha üzerine başlatı- ve defileler, yarışmalar ve yin- ba- val fişikleri sona erdi. Ezer Fes- tival'nde belediye, Sivra's benzer olaylar çıkardık korkusuyla Grup Yorum'un sahneye çıkmasını ve Kürçe türküler söylemesini en- gellemişti.

Gördüğü gibi festivaller de

artık kabuk değiştiriyor. İktidar- ın gücünü, gelenekselleşme ve halka mal olmuş festivallere dikmiş du- rumda. Halkların kültür hazinesi- ni ortaya döken ve bu kültürel de- gerleri geleceğe taşıyacak böylesi festivaller, gerici ve yasadışı bir yabakımla bozduğu değiştirilip yo- 1984 yılında. Halkların kültürel de- gerlerini yok etmek ve böylece emgenliklerini kalıcı kılmak isteyen burjuvazinin işi oysunlar- dan bir olan nitelikli festivallere ya- saklamak karış, ırsarla kültürel değerlerini sarılamak ve bu festi- valleri sahiplenmek gerekiyor. ○

GÜN İZİ

Güzel sözler ve yalanlar

Elif Sumru GÜREL

Cumhuriyet Gazetesinde Kültür Bakanı Fikri Sağlar'la bir röportaj yer aldı. Röportajda Türkiye'de 70 yıldır yaşanan kültürel ve sanatsal yasadıkları ortamının son 20 yıldır (koalisyon hükümeti- lerinde) gürece de olsa hafiflediğini (!), ancak Grup Yorum, Ferhat Tunc, Rahni Sultuk gibi sanatçıların yasadıkları en- gellemeler ve Sivra'ta 37 aydın katliamıyla yasadıkları (!) bu konuda bir tartışma ortamı doğduğundan söz ediyor.

Her şeyden önce böyle bir tartışma ortamı son olaylarla birlikt- e "yeniden" alevlenmiş değil. Bu düşünce, röportajı gerçekleştiren gazeteci Halil Nebiler'in subjektif saptaması olsa gerek. Bas- kılar ve yasaklamalar da son 20 yıldır "gürece de olsa" hafiflemiş- ti. Kültür Bakanı hemen yandaşında ilerci-devrimci sanata ve sanatçılara yapılan baskıları, engellemeleri, katliamları gör- merikten gelirken, iktidara geldiklerinde bu yana, bu röportaj da dahil yasakları kalktıncadan, sanatçıların özgürlüğüne baskı- nın bastırılması bazı aydınlarımızı öldürdü gibi Halil Nebiler'i de in- dirmiş galiba. Her defasında yazdık, çizdik, çığır yaydık. Bu yarıda Fikri Sağlar'ın yasaklar karşısında pikin tavırsı sür- dirmemesi, sorumluluğu üzerinden ama çabasına ve bilgilice "halkın bu yasaklara karşı çıkması gerektiğini" belirtmesinde iş- tirmeye geçiyoruz.

Diyor ki Fikri Sağlar: "Bugün demokrasinin ve kültürel geliş- menin önündeki en büyük engel devletin militar-bürokrat yapısı- r." Evet, doğru. Her anda olduğu gibi kültür ve sanat alanın- daki baskılar ve yasaklamalar da devletin kurumsallaştığı faaliyet- yasadıkları kaynaklanıyor. Böylesi bir yapıya sahip devlet sistemi- ni ve onu uygulayan kurumları, sınırlı bir özgürlüğe temel atılmış bir- lıkçesizlikte işlevsizleştiriyor. Kendi sistemini tehlikeye sokacak her şey ona göre yasaklar ve bastırılması, yok edilmesi gerekir. Ancak Fikri Sağlar adeta bir Don Kişot edasıyla bu sistem içersi- nde yasakları zincirinin kırılması yönünde çağa gosterdiklerini, önemli adımlar attıklarını söylüyor. "Böyle bir ülkede bir demo- kratikleşmeyi geliştirdiğimiz, demokratik açılımı sağladığımızı inanıyoruz," diyor.

Fikri Sağlar eğer चाहलरında "iyi niyetli" ise su gerçeği gör- mesidir: Bugün temin ettiği Kültür Bakanlığı, kendisinin de gördüğü militar-bürokrat devlet yapısının kurallarıyla gücünü ge- tirmiş ve halklar üzerinde oysan demokrasinin, özgürlüğün su- nun bir parçasıdır. Diğer iktidar sücülleri gibi Fikri Sağlar da meydanlara demokrasi nutukları çekerek "yanlış yasakla- yacağız" sloganını dillinden düşürmüyor. Kürdistan'da köyler ha- la bombalanıyor, katliamlar, işkenceler, sanat merkezi bas- kıları hala devam ediyor, kitaplar, gazeteler, dergiler hala yasak- lamp toplatılıyor, ilerci-devrimci sanatçılar hala katlediliyor, kürdilerden, ekrandan haykırın o sloganlar halkların aldat- maktan başka bir anlam taşıyorlar. Kendilerinin de hedeflerini önünde bir engel olarak gördüğü Basın Yasası, Terörle Mücadele Yasası, Anti-Terör Yasası, Sinema Yasası gibi yasaların değiştiril- me de, bu yasaların fahi olan ve sonuçları boyun eğen bir boka- nın his de inandırıcı olmayan bir "demokratik mücadelesi" ile ger- çekleşmez. Zaten kendisi de bir anlamda tiraf ediyor: "Varıp bir sanatsal faaliyetin kasıksız bulursu buna bir şey diyemeyiz."

Bu noktada Fikri Sağlar'ın, Grup Yorum'un Çankale'de en- gellemesi, Rahni Sultuk'un İstanbul konserinin yasaklanması vb. karşısında "Çok üzülüyörük, çok sinirleniyoruk, çok üz- yörük. Duyarsız toplum duyurulu hale getirmiş işi neker yapı- lması gerektiğini düşünüyörük, zaman zaman kendime kızyo- rum, özletiler yapıyorum... Bunlara isyan ediyörük, gerekli olan her şey yapıyoruz" ve gibi duydu dala sözleri bulduğuna ko- nusunda karşılıklı tartışmalar da bu öteklerden farkı olmayan bir- rer jordan öteye giniyor. Kendisine yöneltilen eleştiriler karşı- ında "Eğer yasaklar benim istifaıma kalkacaksa, bu kolukta bir- gün bile durmam," demesi de daha farklı bir anlam taşıyor.

Biz bugüne kadar Kültür Bakan'ın istifa etmesi gerektiğini söylerken bunu, o istifa ettiği zaman yasakların kalkacağı gibi ba- sir bir mantıkla değil, halkların kültürel gelişimi ve buna bağlı il- leri-devrimci sanatın engellenmesiyle söylediği demokrasî sözcük- leri caksıyıp ve birer yalanla dönüştürdü işi söyledi.

Şimdi bu istidil bir kez daha dila getiriyoruz. Çünkli Kültür Bakan'ın devletin gerici gücünü yitirebilmesi için kullandığı makaylardan biridir, göstermeye çalıştığı "iyi niyetli" çabaları ancak sistemle sınırlar ve tahakkümü düşündürdü ve ondan ayrı- ırdı değil. Ve geldiki noktada halkların kendi kültürünü koruma ve geliştirme çabasında önünde bir engeldir. ○

Filistin halkının mücadelesi yeni bir yol ayrımına yaklaşmakta. Dünya devrimcileri dikkatlerini bu süreçte daha fazla Filistin ve Ortadoğu üzerinde yoğunlaştırmak durumundalar. Çünkü bu yol ayrımında yapılacak tercihler, başta Ortadoğu bölgesi olmak üzere dünya halklarının emperyalizme karşı mücadelesini şu ya da bu ölçüde etkileyecek gün ve öne sahip.

Yıllardır aralarındaki tüm politik farklılıkları rağmen çatışkılarının üstünü örtenek "bütünlük" sürdüren FKO, artık bunu yapıyor.

20 Mayıs'ta FHK'nin ve FKDC'nin basın konferansı ve bu konferansta yaptıkları çağrı FKO içindeki gelişmelerin kamuoyuna yansımaları açısından önem taşıdı. Bu konferansta ortaya konulan görüşler, çağrılar birlikte oluşturulan "Onlu Filistin Örgütü'nün" on altı maddesi barış görüşmelerinin geldiği noktaları, FKO önderliğinin uzlaşmacı tavrını, örgütünün doğuşu ile ilgili kavranması açısından önem taşıyor.

Filistin halkının bağimsızlık mücadelesi şanlı, onurlu bir silahlı mücadelesi üzerinde şekillendi. Sonrasında bu mücadele diplomasiyi pazarlık masasına yatırdı. Intifada bu süreçte yeni bir dinamik olarak ortaya çıktı, ancak FKO önderliğinde Intifada'da bir diplomatik kezdenin olmaması, örgütünün geliştiği noktada bir anlamda bu yolun sonunu ve belki yeni bir sürecin başlangıcını işaret etti.

Filistin halkının mücadelesi yeni bir yol ayrımına yaklaşmakta. Dünya devrimcileri dikkatlerini bu süreçte daha fazla Filistin ve Ortadoğu üzerinde yoğunlaştırmak durumundalar. Çünkü bu yol ay-

FHKC ve FKDC'den ulusal diyalog çağrısı ve yeni bir süreç

rımında yapılacak tercihler, başta Ortadoğu bölgesi olmak üzere dünya halklarının emperyalizme karşı mücadelesini şu ya da bu ölçüde etkileyecek gün ve öne sahip.

FHKC (Filistin Halk Kurtuluş Cephesi) ve FKDC (Filistin Kurtuluş İçin Demokratik Cephe), 20 Mayıs 1993'te şu anda İsrail'e barış görüşmelerini yürüten FKO'nun teslimiyetçi çizgisine karşı çıkan ve Filistin güçlerini bu temelde ulusal diyaloga çağırarak ortak bir basın konferansı yaptılar.

FHKC ve FKDC konferansta yaptıkları açıklamada ABD'nin İsrail lehine olan tutumuna vurgu yaparak, bunu takiben ABD'nin barış görüşmelerinde aracı olamayacağını vurgularken, barış görüşmelerine son erdirmeye kimsenin dışında biriktireceği ulusal bir diyalog talep ederek görüşmelerin ancak bu şekilde yeniden değerlendirilebileceğini ve ulusal haklar için etkili bir demokratik zemin oluşturulabileceğini belirttiler.

Açıklamalarında sonra soruların yanıtlanmasına geçtiler. Gazetecilerin soruları barış görüşmeleri üzerinde odaklanırken görüşmeler alternatif, sorunun çözümü, görüşmelere katılanlara muhalefet arasındaki ilişkiler ve yetki sahibi olacak bölge konuları üzerinde duruyordu ve sorulara şu yanıtları verdim:

"Filistin'i kendi kaderini tayin hakkını ve bağımsız bir devlet olarak tanıması hakkını reddeden asrarcılara geleceğimizi teslim edemeyiz. Bu nedenle bizim barış görüşmelerine alternatifimiz ulusal birlik, intifadlar, BM kararlarının yerine gelmesi ve ulusal halklarımızdır.

"Bugüne kadar Ulusal Meclis (Tunus) ne zaman bir çıkışa girese, içerden baskı altında kalırsa toplantı için görüşüyor. Daha sonra hiçbir öneriyi dikkate almayarak istediğini yapıyor. Bu

nedenle Tunus ya da Amman'daki herhangi bir toplantıdan önce ıgall bölgesinde daha ciddi olan ulusal diyalogun başlatılmasını talep ediyoruz. Diyalog sonuçları ile birlikte hazırlanan çalışma raporları ve seçmiş kişiler Tunus'ta görüşülecek. Ve şu anda barış görüşmelerine katılan heyetle de bütün Filistin güçlerini bir araya getiren ulusal diyalog toplantısından sonra- artık ıgall bölgelerini temsil etmeye olamayacaktır. Bu yüzden meclis ulusal diyalogdan önce toplantısına Halk Cephesi ve Demokratik Cephe olarak bu toplantıya katılmama çağrısı yapıyoruz. Barış görüşmelerinde yer alanlara muhalefet arasındaki uçurumu giderilebilecek olan sadece ulusal diyalog bildirir. Bu sorunların çözümü konusunda herkeste tartışmaya hazırız.

"Tunus'ta mu, ıgall bölgesinin mi yetki sahibi olacak konusunda en ideal olanı halk olmalıdır. Ama bundan korkunur var. Bunu dayatmıyor. Böylesi bir tarihsel dönüm noktasında diyalog için çağrı yapıyoruz. ıgall bölgesindeki insanları kadeni söz konusudur. Bu yüzden bu toplantıda bütün partilerin, örgütlerin temsilcileri ve kişiler, görüşmelerde ortada çakılacak, bu tehlikelerin ortadan kaldırılması konusunda tartışılmalıdır bir almalıdır. Karar ne olursa olsun bu Tunus'ta görüşülecek. Orada da tartışacağız. Biz Tunus'un rolünü yadsırmıyoruz. Hyerarsiyin varlığını da kabul ediyoruz. Ama yönetimi de dinlemeliyiz ve halkın radesine saygı duymalıdır.

"Filistin muhalefeti % 70'i üzerinde yükseliyor. Bu nedenle ulusal diyalog sonunda FKO'ye karşı tutum almak bir kararın alınması yönünde önemli düzeyde şansımız var. Bu karara FKO'nun uyup-uymayacağına garantisi yok. Halk son söze söyleyecektir. Diğer grubun tek başına Filistin halkının kade-

rını belirlemeye hakkı yoktur..."

Konferans sırasında yapılan çağrı üzerine FHKC, FKDC, Filistin Halk Mücadele Cephesi, Halk Kurtuluş Cephesi, AS-SAKA, Filistin Halk Kurtuluş Cephesi, Genel Komutanlık, Devrimci Komünist Partisi, Filistin Ulusal Kurtuluş Hareketi Fatah-İntifada, Hamas, İslami Cihad örgütleri tarafından "Onlu Filistin Örgütü" imzalı bir bildiri de yayımlandı.

Bildiride "ABD Dışişleri Bakanı Warren Christopher'in ABD çözümleri ve Amerikancı-syonist formülleri kabul etmemek için açık kaldırı çarşesinde etkilerini biçmek amacıyla yeni bir gezte başlandı. (...) FKO'nun bürokrat kanadı ABD'nin ve sionizmin çıkarlarına temsili eden, Filistin halkının çıkarlarına ve ulusal haklarına itan, ABD'nin çözümlerini ve önderliği ottonomiyi hayata geçirmek istemektektir." denirken, Tunus'taki önderliğin görüşmelerin sürdürme heyeti Filistinliler tarafından reddedildi son öneriden daha da tehlikeli tavizleri içeren bir belge gönderdiği ve bu belgedeki tavizlerin FKO'nun Madrid-Washington görüşmelerine bağlatıldığı ve devam eden tavizler dizisinin son perdesi olduğu belirtildi.

Bildiride görüşmeleri yürüten heyete yapılan çağrıda da, "Biz Onlu Filistin Örgütü olarak görüşmelerin sürdürdiren Filistin heyetini Christopher'in hükumata Hüsnü Mübarek'te temsil eden, FKO'nun bürokrat kanadının da desteğiyle alakalı zorla uygulayacak kararları kabul etmesi, bu konuda alışıvermiş girmesi konusunda uyarıyoruz. Biz, ıkil ve çoklu görüşmelerden, Filistin örgütleri demokratik temelde ulusal birlik kurana ve bir birlik, Filistin vatanı için tavırlar belirleneye dek çekilmemiz için çağrıda bulunuyoruz." görüşlerine yer veriliyor.

Bugün bu örgütlerin çağrılarına hala geçiğini koruyor. **Ö**

İntifada ve İsrail terörü

İsrail'de geçen yıl Temmuz'una kadar "terör karşı mücadelesi" ile en çok polislara yöntemlerden birisi: içinde "terörizm" var ya da ailelerinin oturduğu evlerin kapısına kilit vurmak ya da bu evlerin havaya uçurulması şeklinde idi. Rabrin'ın ikidarda gelişinden itibaren bu yöntem giderek siddetlendi.

Bu yöntem Haziran '92'den '93 Mayıs'ına kadar Gazze şeridinde en az 26, Batı Şerada ise 87'de çok uygulanmıştır. Bu esnada 7 Filistinli öldürüldü. 5 kişi tutuklandı ve bazıları da yıkıntılar arasında bulundu. Açılan ateş sonucu 43 ev oturma-yakacak hale geldi. 147 ev yine açılan ateş sonucu hasar gördü ve 400 kişi evsiz kaldı. Al Örgütü'nün araları sonunda açıklama olduğu rapora göre; bu uygulamaların araları pikan sonuç; eyerlemleri aralı olmasa bile, bölgede oturan insanlara verilen cezalar olarak niteleniyor.

Barış görüşmelerinin pikanması girmesi sonucu, ıgall altındaki bölgelerde oturan insanları ve bu görüşmelere karşı olanları silahlı da olmak üzere direniş eylemlerini ve saldırılarını güçlendirdi. 1991'de Filistinliler tarafından yapılan 297 silahlı eylem kaydedilmiştir. 1992'de bu sayı 508'e, pikişim, 1993'tün ilk üç ayında ise bu sayı geçen yıla oranla iki kat artmış durumdadır. İsrail güçlerinin

eylemleri bu duruma karşılık çok daha yoğun. Aralık ayındaki kitlesel sürgünden Mayıs ayına kadar 100 Filistinli İsrail'in Silahlı Kuvvetleri tarafından öldürüldü. Öldürülenlerden en az 70'i Gazze şeridinde, bundan 34'ü 16 yaşından küçük, 12'si ise 13 yaşından daha küçüktü. (İsrail'deki insan hakları örgütü B'tselemin listesine göre, Aralık '87'de İntifada'nın başlangıcından Mayıs 1993'ün ortalarına kadar toplam 122 çocuk ya da 16 yaş altında genç öldürüldü. Bunların 30'u 13 yaşından küçüktü.) Al Örgütü yayınladığı bildiride; "Bu öldürmelerin bir savunmasızın olamayacağı ve bunlardan bazıları'nın işe hiçbir hakla sahip olmayan köylü intifadçı olduğunu" ediyor. İnsan hakları örgütü B'tselemin raporuna göre de Rabrin hükümeti önderliğinde son altı ay süresince öldürülenlerin etki kısıtlı yarı bir tehlikenin mevcut olduğu bir duruma neşepilemiştir.

Aralık ayının ortasında dört askerin öldürülmesi ve İsrail'de bir sınır polislinin kaçırılma daha sonra öldürülmesi olayından sonra ıgall bölgesinde Hamas örgütüne ya da diğer islam örgütlerine iye olduğu gözaltında İsrail ve Lübnan arasındaki 1600 Filistinli gözaltına alındı. 413 kişi de İsrail'in ve Lübnan'ın "güvenlik bölgesi" diye hak iddia ettiği "şahipsiz bölge"ye ve Lübnan'a sürgüne

Hiçbir şey İsrail'i kurtarmayacak. Filistin halkı, en zor koşullarda bile aygallı kalkmasını belirlecek.

gönderildi. 413 kişinin arasında bulunan insanlardan herhangi birinin saldırılarına yer alması ya da kaçırma olayından sorumlu olduğuna dair belgelenilecek bir şey yoktur. Ocak ayında başlatılan İsrail'in en büyük mahkemelerinin kararı; sürgünün tam yasal olmadığı ama yasasız da olduğu keldiydi.

Sürgünle birlikte İsrail hükümeti "terör bitti" diye ilan etti. Rabbin bu önlemi "Hamas'ın barış arzusuna seçim" diye nitelendiriyordu. Bununla birlikte silahlı eylemler sona ermediği gibi Hamas'ın halk nezdindeki prestiji, İsrail-

FHKC 5. Kongresi sonuçları

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi'nin 5. kongresinde yapılan kapanış konuşması'nın çevirisini yayınıyoruz.

Kitlelerin yönlendirilmesi, mücadeleyle çekilmesi sorunu ve stratejik ulusal programın bilimsel yeterliliği sorunu kongrenin verdiği cevap; derin bilimsel inanç temelinde, Filistin'in kurtuluşunun tarihsel olarak olanağı olduğu ve bunun bir zorunluluk olduğu kararla bağlanmıştır. Bu karar uzun vadede şu nedenlerden dolayı olanağıdır:

Bincisi: İsrail saldırılar, düşsel (bizim bölgemizde) bir olgudur. Filistin ve Arap kitleleri İsrail'i reddediyor ve ona karşı direniyorlar.

İkincisi: Filistin halkı davasına inanıyor, tüm tarihsel haklarına süksa sarıyor ve ödeyeceği tüm bedelleri bir yana siyaset hareketin ve devletin Filistin ulusal kimliğiyle yok etmeye yönelik tüm uğraşlarına rağmen, bu meşru haklarına yeniden kavuşmak konusunda ısrarlıdır.

Üçüncüsü: İnsanların zorunlu eğitimli, Arap ulusunun büyük potansiyeli ve olanakları, bulundukları yer, insan ve ekonomik gücü, bu halkın bütün dönemler boyunca sömürücü sınıfların egemenliği altında olması gerçeği. Filistin halkının tarihi tüm bunları tanıdığıdır.

Dördüncüsü: Siyaset hareketi gerek bir güç ortaya koymasına rağmen tarihin geçirdiği ters yönünde hareket ediyor.

Bu nedenler 5. Kongrede kabul edilen kararlar sonucu siyasi programda değişiklikler. Bu stratejik tavırta ağır olarak program; subjektif ve objektif koşulların gerekleri kıldığı şekilde ve her şeyden önce de Araplar arasında, Filistin ve uluslararası alandaki güçler dengesi, kitlelerin moral durumu ve diğer güçler konusunda belirlenen taktik temel noktalar sıkı sıkıya bağlı olması zorunluluğunu aklı'nı çizerek takip ediyor.

Kongre, Filistin ulusal kurtuluş mücadelesinin tecrübelerinden çıkarılacak dersleri, sonuçları, zorunlulukları içselleştirmeye anlıyor. Bunların arasında

"İntifada 'Özgürlük ve Bağımsızlık' sloganına elle tutulur bir içerik kazandı."

en önemli olan faktörler:

1. Filistin ulusal ve Pan-Arap olgusu arasındaki diyalektik ilişkiyi kavramak ve formüle etmek. (...)

2. Taktiklerin önemsememe tehlikesine karşı, doğru taktiklerin doğru zamanda hazırlanması bilimsel hareket edilebilir. Stratejik sloganlar tek başına yeterli değil ama strateji ile çelişen taktiklere bel bağlamak da tehlikelidir.

İçinde bulunduğumuz dönem taktik; özerk yönetim-projesi gerektirdiği temelde Washington'da devam eden politik görüşmelerle hiçbir şekilde katılmamak, biçimi ve içeriği ne olursa olsun hiçbir politik uzlaşmaya da kabul etmek.

Politik programımız FHKC'nin prensip olarak bir uzlaşmaya ya da politik görüşlere karşı olmadığını vurguluyor. Filistin'in karmakarışık sorunları içinde alınarak doğru taktik, bazı haklarımız teslim eden, bizim için önemli, güvenilir bir silah teklifi eden ve dünya kamuoyuna hitap eden uluslararası yasal (meşru) kararlara dayanmalıdır.

3. Kongrenin aldığı kararlarda, Filistin ulusal işbirlikleri için, devrim tarihimizde FKHÖ'nün bulduğu yönetim tarafından FKHÖ'ye tehlikeli durumlarda düşürüldüğü politikalarla yönelik FHKC'nin eleştiri ve muhalefeti geçerliliğini koruyor. FHKC'nin FKHÖ'nün bulduğu yönetime

karşı aldığı tavır Filistin siyasi arenasında bir gelenek haline gelmiştir.

Siyasi rapor şu noktaları özellikle vurguluyor:

1. İntifada'nın devamının sağlanması ve sağlanabilmesinin garanti altına alınması için bütün olanakların seferber edilmesinin zorunluluğu. Kongre tekraf bizi şu ana kadar yönlendiren 'İntifada emmeğinin ekensini' sloganını yeniden anlamıştır.

2. Şu anki uluslararası dışgıtan ve yok etme planlarının önünün alınmasında İntifada'nın rolünün derin anlamı temelinde ve İntifada'nın: Özgürlük ve Bağımsızlık sloganının Filistin mücadelesinin uzun, sert ve karmakarışık mücadelesine gelecekteki yeri İntifada'nın ihtiyaçlarına uygun Filistin ulusal işbirliklerinin formüle edilmesi.

3. Rapor, FHKC'nin İntifada üzerine olan görüşlerini anlıyor, İntifada'nın Filistin ulusal mücadelesinde bir dönüm noktası; haklarımızın elde edilmesi ve ulusal hedeflere ulaşılmasında halkımızın ulusal ve tek mücadelede yarattığı özelliklere sahip olduğunu kabul ediyor.

İntifada "Özgürlük ve Bağımsızlık" sloganına elle tutulur bir içerik kazandı. Bu, İntifada'nın Filistin devletini kurabilecek bir yeteneğe, güçle sahip olduğu anlamına geliyor.

4. Rapor bizim, ABD-Siyonist şu etme planlarını kesin reddimizi, buna karşı bugünkü olanaklarla direnme çabamızı ve bu planları bozmak için, haklarımızı koruyan uluslararası yasaların kararlarını benimseme temelinde, tasfiyeye karşı alternatif çözüm çerçevesinde siyasi taktiklerimizi pekiştiriyor.

Siyasi rapor yukarıda önce sürülenleri hayata geçirilmesini muhalefetleri bu projeyi destekleyen bütün Filistin siyasi güçlerin hareketi geçirmesinin, zorunlu olduğu görüşünü pekiştiriyor. Aynı şekilde Filistin Kurtuluş Örgütü'nün varlığını sürdürmesini ve ulusal programı koruyan geniş bir halk akımının oluşturmalarını ve güçlü etkisi olan yönetim rotasını yönünü iyi ayarlamasına dayatmak ve bu programa bağlı kalmaması sağlamların gerekliliği belirtiliyor. Rapor uzlaşmaların kaçınılmaz olmadığını tasdikliyor; uzlaşmaların engellenmesinin olanakları, halkımızın yeteneklerinin, gücünde ve meşru tarihsel haklarının savunulabilmesinde yatıyor. Bütün bunların yanında kongre, birleşik yönetim komitesinin işbirliği yapmasını, DFLP (Filistin Kurtuluşu için Demokrasi Cephesi) Demokratik İttifak (FKÖ'de doğru örgüt ve on siyasi güç bütün bu güçlerin işbirliği, kadroları ve kitleleri arasında en iyi birliğin gelmesi; mücadelenin her yönde ve sürgünde her yerde canlandırılması; Filistin halkının kazanımlarının korunması ve onun asıl olarak moral kimliği, ulusal cephesi ve yegane meşru temsilcisi olarak FKHÖ'nün korunmasını önemi vurgular.

5. Karmakarışık siyasi gerçekliğin kendisi olan tehlikelere karşı karşıya kalınması, zahmetli bir çalışmaya gerektiriyor. Arap halk hareketinin yeniden canlanması, Arap birliği için sloganların yeniden incelenmesi, demokrasi, düşüncelerinin özgürlüğü, politik çoğulculuğu ve bunların kendini ifade edilebilir ve sosyal ilerleme, yeni dünya düzenini reddeden, İttifaklar aracılığıyla geniş bir Arap cephesini yaratma çabalarını gerekli kılıyor.

İriri eylemleri sonucu daha da yükseldi. Silahlı eylemler daha da yaygınlaştı. Aralık ve Mart ayları arasında Filistinli asker, polis ve sivil hedeflere yönelik saldırılarda 15 İsraili öldürüldü. İgal bölgesinde halk, sürgüne gidenlere dayanışma içine girdi. Çünkü bu sürgün onlara, 1948, 1949 ve 1967'de İsrail-Arap çatışmasında yaşanan sürgünleri hatırlatıyor.

Martta bir konuşma (İsraili) ve iki polisin (Batı) Kudüs'te öldürülmesinden sonra Batı Şeria ve Gazze şeridi İsrail'e karşı aydın (bölge) kontrol noktaları ile devletin elinde kaldı.

Rabin hükümetinin sürgün politikası sadece etkisiz olmamakla kalmadı, bu durumu daha da kötüleştirdi. Hatta yüz kişiden sürgünden geri dönmeye de katkılı buluncak sonuçlara yol açtı. Hatta Likud üyesi bir parlamenter sonuçları şöyle yorumladı: "Ya dört yüz Filistinli sürgüne göndermek yanlışlığı ya da onlardan yüz kişiyi döndürmek yanlışlığı, herhâlde her ikisi de yanlış."

Filistinlilerin çoğunluğunun yaşam koşulları tam bir felakete dönmüş durumda. 70'i yılın başından itibaren İgal bölgesini geçerek daha güçlü bir şekilde bahrili hale geldiler. Filistin zıtları, toprak ve suya el koyması sonucu yok ediliyor. Filistinlilerin kendi ekonomilerinin inşasının engellenmesi ile İsrail'in ürünleri için İgal bölgeleri bir pazar konumuna getirildi. İçgüdüncü büyük bir bölümlü İsrail'de çalışmak zorunda bırakıldı. Bütün ağır, pis işler İsrail'de "Arapların işi" olarak nitelendirildi.

Bu durumda İsrail'in inşaat ve ziraat sektöründe Filistinli iler vazeçilemez işçisi durumuna gelince, İntifada-

nın ortaya çıkışından bugüne İgal bölgelerinin uzun vadeleli tecrit edilmesi niyetiyle gerçekleştirildi. "İsraili tecrit etme"ye uzun 12 gününe İttifaklar dolayla başarısızlıkta sonuçlandı. Tecritten bir hafta sonra yedi bin ve daha sonra (Mayıs) kırk bin yakın işçilerin çalışması için İsrail'e girmesine izin verildi. İllas eşliğinde gelen, inşaat ve ziraat sektörü, işgücünün İsrail'e girmesine izin verilmesinde halinde üretimi tamamen durdurmakla tehdit etti. İşsizlik oranı yüzde 40 olmasına rağmen İsraili Yahudiler "Arap işçileri"nde ek olarak 700 prim verilmemesiyle çalışmak istemiyorlar. Ayrıca bir işveren, iş bulma kurumunun kendisine yolladığı dört İsraili işçinin ancak 80 kilo (bir gönde) elma topladığını, bir Filistinli kadının ise 150 kilo topladığını söyleyerek yakınıyordu. İsrail kendi yarattığı Arap işgücüne olan bağımlılığını kurtulmak için Tayland'dan ve Filipinler'den binlerce iş getirmeyi planlarını ayrıca tarlada ya da inşaatla çalışmaya kabul eden genç askerlerin askeriye aklı aya indirir.

İsrail'in bu sorunları İgal bölgesinde sorunlarla karşılaşıldığından önemli kılıyor. Tecrit sonucu İgal bölgesinde İsraili işçiler tamamen engellenmiş durumda. İsrail'e izinsiz geçiş olanlar yakalandığında ya hapise ya da yeksek para cezasına çaptırılıyor. İgal bölgesinde işsizlik oranı yüzde 75'e yükseldi. Yıyacak maddeleri çok zor buluyor. Tıbbi bakım belli oranda tamamen ortadan kaldı. Birçok hastanenin röntgen çekmek için malzeme yok. Oksijen de tükenmiş durumda. Çocuk ölüm oranı İsrail'deki ile karşılaştırıldığında beş kat daha artmış durumda.

Bu koşullarda, ayaklanmayı bastırma önlemlerini izlenerek özerk bölgeye gətirilerek işçileri de yasadı. Hükümet yetkilileri tecrit politikasını "Bu Filistinlilerin bir kısmını döndürmek için adımıdır. Bu uygulama İgal bölgesinde Filistinli işçilerin sömürülmeinden kaçırıyor," gerekçeleriyle savunuyorlar.

Nisan'da kurulan partiye bağlı Olmayan Filistinli ve Yahudi İsrail'in örgütü "Gascch Olmayan" Bang Bloku adlı yeni bir grubun yaptığı açıklamada: Baskı ve şiddetle sonuçlandırılması ve yerleşim çözümlerini için İgal bölgesinde evlerin inşası edilmesi, FKHÖ ile direkt görüşmelerin başlatılması, Filistin halkı ve Arap devletleriyle yeni bir anlaşın sağlanması, İsrail'deki Araplarla Yahudilerin ayrı haklara sahip olması taleplerine yer veriliyor, "Barış Haziran 1967 savadından itibaren pekiliği zorunlu kılıyor," denildi.

İŞGAL BÖLGESİNDE YERLEŞİM PLANI

İnşaat halinde olan 10-11 bin evin inşasına devam edilecek.

ABD'den gelen kredinin kesilmesini için kağıt üzerinde bulunan resmi açıklamasına göre 6.600 evin inşasına başlanılmayacak. "Arap Studies Society" belgeliği rapora göre 1992'de 53.000 metrekarelik alan (İgal bölgesinde) İsrail hükümeti tarafından el konularak, yerleşim alanları için kullanılmıştır. Yüzde 15 Likud Partisi iktidara geldikten sonra dondurulan 10 milyarlık ABD kredisi sadece bilgilendirme amacıyla 2 milyarlık ek takdisi ödenek verilmeye devam edilecek. Bu tarihte on büyük yerleşim faaliyetidir.

✓ Sosyalist basına kapatma terörü TOPLATILARAK SUSTURAMADINIZ KAPATILARAK DA SUSTURAMAZSINIZ

■ Sosyalist basına toplatma, kapatma terörü... Sosyalist basının toplatılmayan sayıları artık "istisna" bile denemeyecek azlıkta... 6 dergi kapatma tehdidi altında... Kürt ve Türk halkının mücadelesini boğmak isteyen oligarşi, önce bu mücadelenin sesi olan sosyalist basını susturmaya çalışıyor. Yanıtımız belli: **MÜCADELENİN SESİNİ BOĞAMAYACAĞILAR!**

■ Toplatmak, tutuklamak yetmiyor kontrgerillaya... Kaçırılan Özgür Gündem Bitlis muhabiri Ferhat Tepe katledilmiş olarak bulundu... Özgür Gündem İstanbul muhabirlerinden Ayşe Malkaçoğlu kaçırıldı... Fail belli, kontrgerilla. Ferhat Tepe'nin katledilmesi siyah çelenkle protesto edildi.

Yazısı sayfa 9'da

✓ CEZAEVLERİNDE "TECRİT" POLİTİKASI

■ Adalet Bakanlığı'ndan siyasi tutukluları tecrit etmeye yönelik yeni bir genelge; İstanbul'da "terör" suçlarından tutuklananlar Gebze ve Sakarya'ya gönderilecek... Resmi gerekçe Sağmacılar'ın dolu olması.

■ Av. Ahmet Düzgün Yüksel: "Bu uygulama tecrit politikasıdır. Savunma hakkı gasp edilmektedir." Hukukçular uygulamanın hiçbir yasal dayanağı olmadığını belirtiyorlar.

■ Anayasa ve Aydın cezaevlerinde hak gaspları ve onur kırıcı arama dayatması... Geçen hafta tutuklanan Ergül Uzundiz, sevk edildiği Sakarya Cezaevi'nde dövüldü.

Yazısı sayfa 10'da

✓ SENDİKALI MEMURA GÖZDAĞI: İŞTEN ÇIKARMA VE SÜRGÜN...

■ Tüm MALİYE-SEN ve SAĞLIK-SEN yöneticileri baskılar ve sürgünlerle karşı karşıyalar.

■ Tüm MALİYE-SEN üyeleri Abidin Sırma, Mustafa İlhan ve Leyla İğde'nin sözleşmeleri feshedildi... SAĞLIK-SEN Genel Başkanı Songül Aytemur'a sürgün... Sürgünün adı "geçici görev" oldu.

■ İstanbul Tabip Odası'nın düzenlediği mitingte sağlık emekçilerinin ortak talepleri: "Grevli-Toplu Sözleşmeli Sendika ve Sağlıkta Herkese Eşit Fırsat"

Yazısı sayfa 11'de

Filistin yol ayrımında

■ FKÖ önderliği Ortadoğu barış görüşmelerinde emperyalizmin çizdiği rotada uzlaşmacılığın, teslimiyetin bayraktarlığını yapıyor.

■ Açığa çıkan teslimiyetçi çizgi, artık FKÖ'nün yıllardır örtmeye çalıştığı çatlakları kapatılamaz hale getirdi. Teslimiyete karşı çıkan Filistinli örgütler açık tavrı alıyor.

■ Filistin sorununun diplomasi masalarında çözümü çıkmazda. Silahlı mücadele yeniden tek seçenек.

- FHKC ve FKDC'nin Basın Konferansı ve Çağrısı
- "Onlu Filistin Örgütleri'nden ortak açıklama: 'ABD çözümlerine ve otonomi önerilerine hayır'
- FHKC 5. Kongresi

Yazısı sayfa 22-23'te

Solda darbecilik erozyonu

■ Darbeci çetenin muhabirlerimiz yöneltti saldırısını karşısında solun tavrı birkaç açıklamada dışında tam bir duyarsızlık örneği oldu.

■ Gerekleşen tarafsızlık

Bir; Darbeciler için gazeteleri ilanları doldurular, bu duyarsızlıklarını "tarafsızlık"la açıklayamazlar.

İki; Tarafsızlık politikası darbecileri koruyan, devrimci harekete saldırma cesareti veren, daha önceki politikatlardan ayrı ele alınamaz. Herkes biliyor, yineliyoruz; tarafsızlık taraf olmanın diğer adıdır.

■ Çağrımızı bıkmadan yineliyoruz; Darbecilik devrimciler için kirdir, lekedir, iğrençliktir. Solun yeri darbecilerin değil, devrimcilerin yanındır ve ortada bir yer yoktur.

Yazısı sayfa 17-18'de

